Bilen yoldaş çok yaşa!

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş Komünist ve İşçi Partileri 1969 Moskova Danışma Toplantısında Uruguay Komünist Partisi Genel Sekreteri R. Arismendi ile birlikte...

İ. Bilen, Türkiye Komünist Partisi'nin Leninci Genel Sekreteri, dünya işçi sınıfının önde gelen enternasyonalist bir eri, tüm Türkiye devrim hareketinin, içinden çıktığı yiğit işçi sınıfının, halkımızın özverili, savaşkan önderidir. İ. Bilen'in işçi sınıfına, halka adanmış, zindanlarla, işkencelerle, sürgünlerle dolu yaşamı, Türkiye Komünist Partisi saflarında 55 yıllık ilkeli, atılımlı, yiğit savaşımı önderliğinin simgesidir. Halkımız bu yiğit evlâdı ile onur duyuyor, "Bilen Yoldaş çok yaşa!" sesleri, tüm işçilerden, gençlerden, ilericilerden yükseliyor.

Türkiye devrimci hareketinin ileri demokrasi savaşımının bir parçası olan bizler de bu sese ses katıyoruz, yolumuzu çizerken TKP'ye, onun Leninci önderine bakıyoruz. Ve onun 75. yaşgününde Türkiye Komünist Partisi'nin Sesi Radyosu'nda genç savaşçılara verdiği öğütleri şöyle yanıtlıyoruz:

Bilen Yoldaş!

Bütün ömrümüzü tümüyle işçi sınıfının, halkımızın kurtuluşuna adayacağımıza,

Leninci ilkelere, devrime bağlılığımızı geliştirip, bu bilinç, bu onurdan ödün vermeyeceğimize,

İşçi sınıfının gücüne, devrimin utkusuna senin gibi inatla, tutkuyla inanacağımıza,

Başarıdan baş dönmesine, gerilemeden karamsarlığa kapılmayacağımıza,

Oportünizmin her türüne, her belirtisine karşı ardıcıl ve Leninci bir savaş yürüteceğimize,

Leninizme ve proletarya enternasyonalizmine, Lenin'in ülkesine, devrimcilerin kalesi Sovyetler Birliği'ne bağlılığı gözbebeğimiz gibi koruyacağımıza,

Senin özverili, çetin, onurlu savaş yolundan yürümeye and içeriz!

TKP'nin 5 Ekim tarihli çağrısı

Halkımızın üstüne büyük bir tehlike yürüyor: Faşizm tehlikesi. Zamlar, enflasyon peşpeşe bastırıyor. İşsizlik, pahalılık dayanılmaz ölçülere varıyor. İşbirlikçi burjuvazi, ülkeyi saran bu çok yönlü bunalımların ağır sonuçlarını işçi sınıfının, emekçi yığınların sırtına yüklüyor. Egemen çevreler eskisi gibi hükümet edemiyor. Hükümet ortakları arasında yağmayı paylaşma boğuşması süregidiyor. Burjuvazi elindeki parlamentoyu işletemez olmuştur. Bunalım, seçimlerden sonra toplumda politik yapıyı daha da sarsıyor.

Emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazi, üst holdingler büyük kârlar, vurgunlar vuruyor. Bu vurgun ve ağır sosyal baskılar, geniş emekçi yığınların gözlerini açıyor. Adalet Partisi sosyal tabanını yitiriyor, yalıtlanıyor. Bu durumda Adalet Partisi'nin hükümet ortakları kendilerini, yürüttükleri halk düşmanı politikanın dışındaymış gibi göstermeye çalışıyorlar. İşbirlikçi burjuvazi, vurucu gücü olan Milliyetçi Hareket Partisi'ni bu taktikle, sosyal demagoji ile öne sürüyor. Bu faşist parti, Hitlercilerin küflü yöntemlerini kullanıyor. Açlığı, pahalılığı, kuyrukları, yokları kudurtan hükümet partilerinden biri olan Türkeş'in partisi bunları kaldıracağını söylüyor. Baskıyı, terörü yoğunlaştırırken sahte barış çağrıları yapıyor. Hükümet emperyalizme, NATO'ya, Uluslararası Para Fonu gibi emperyalist tekellerin örgütlerine kölece kulluk ediyor. NATO'nun saldırganlık manevralarına katılıyor. Silâhlanma yarışına hız veriyor. İçerde orduyu işçi sınıfına, halka karşı kullanma eğilimini açığa vuruyor.

Yerli-yabancı tekellerin örgütü MESS, Maden-İş sendikasının 5. ayına giren grevinin karşısına polisi, devlet gücünü çıkar-

Arkası 7. sayfada

İŞÇİNİN SESİ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİN!

YIL: 4, SAYI: 78—79, 29 EKİM 1977

Faşist tırmanışla savaş günün en acil görevidir

Faşizm kapıları zorluyor. Yerli-yabancı tekellerin kulu kölesi MC hükümetinin baskı ve talan politikası her geçen gün biraz daha çekilmez oluyor. Terör, zamlar, pahalılık, salgın hastalıklar, tümü birarada tırmanan faşizmin çirkin, halk düşmanı yüzünü sergiliyor.

Faşist komando terörü yurdun dört bir bucağında kol geziyor. Hitler bozuntusu Türkeş'in komandoları İstanbul'da, Kadıköy'de kız öğrencileri taşıyan otobüsü kurşun yağmuruna tuttular. İzmir'de Konak Meydanı'nda bir kitapçıya bomba koydular. Adana'da Çukobirlik'in MHP'li yöneticileri, üreticilerden silâh zoruyla haraç alıyorlar.

Eski zamlara yenileri eklendi. Elektriğe %50, Sümerbank ürünlerine %10 ile %30 arasında, çaya %30 zam yapıldı. Uzmanlar fiyat artışlarının, son 27 yılın en yüksek düzeyine ulaştığını belirtiyorlar. Tuz yok, mazot, tüp-gaz, çimento, odun yok. Türkeş Hitler'in beslemesidir, onun yolundan yürüyor. Bir yandan SS'lerini, komandolarını halkın üzerine sürüyor, öte yandan en iğrenç yalanlarla, entrikalarla, demagojilerle adam kazanmaya çalışıyor. Zamlara, pahalılığa karşı atıp tutuyor. Tüm suçu hükümetin diğer gerici ortaklarına yıkarak kendini temize çıkarmak istiyor. Sahte barış çağrıları yapıyor. "Hem faşizme, hem de komünizme karşıyız" gibilerden faşist demagojilerle kendine yığın tabanı oluşturmak istiyor. Halkımızın böyle yalanlara karnı tok, istemi sonsuz.

Arkası 7. sayfada

BAKIŞ

Evet, TKP'nin yolundayız!

Ayhan Utkun

"Yankı" dergisi 10-16 Ekim tarihli 243. sayısında, "Türkiye'yi nasıl görüyor?" başlığı altında yayınladığı bir yazısında aklısıra İşçinin Sesi'ne saldırıyor. Yazıda İşçinin Sesi'nden alıntılar yapmış. "Bu gazete TKP'nin resmi yayın organıdır" diyor.

MESS'in gazetesi ise İşçinin Sesi'ne kan kusuyor. Hem de İşçinin Sesi'ne TKP'nin resmi yayın organı göstererek, Maden—İş'e, Politika'ya provokasyon yapmaya çalışıyor.

Çeşitli kezler yanıtladık, bir kez daha yanıtlayalım. Gazetemiz İşçinin Sesi Türkiye Komünist Partisi'nin resmi yayın organı değildir. TKP'nin resmi yayın organı ATILIM'dır. Ancak İşçinin Sesi şunu da her zaman, herkese duyuragelmiştir ki, bizim dilimiz TKP'nin dili, yolumuz TKP'nin yoludur. Bununla da onur duyarız, onur duyuyoruz.

Bugün, TKP'yi, 75. yaşgününü kutladığımız onun Leninci Genel Sekreteri İ. Bilen'i savunmak yalnızca komünistlerin, devrimcilerin değil, tüm gerçek ilericilerin, yurtseverlerin görevidir, boyun borcudur.

Burjuvazinin "Yankı"ları, "Tercüman"ları ve MESS'leri neden durmadan işin bu yanına saldırıyor? Niçin sayfalarında sık sık TKP'den söz etmek zorunluluğunu duyuyorlar? Çünkü TKP bugün, Bilen Yoldaş'ın Leninci savaş yolundan büyük bir güç olmuştur. İ. Bilen'in yaşamı, başlıbaşına bir anti faşist savaş bayrağıdır. Kızıl bayrağı elinde, işçi sınıfını erk savaşımında yönetiyor, kumanda ediyor.

Böylesi bir Parti'yi izlediğimiz, böylesi Leninci bir önder peşinden yürüdüğümüz yolundaki "suçlamalar" bizim için "suçlama" değil, övgüdür, onurdur.

Bilen yoldaşın 75. yaşgünü Londra'da da kutlandı

23 Ekim'de Londra'da, İTİB lokalinde, Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri İ. Bilen'in 75. yaşgünü coşkulu bir toplantıyla yığınsal olarak kutlandı.

Toplantı salonu, İ. Bilen'in resimleri ve üzerinde İ. Bilen'in tarihsel Konya Konferansı'nda yaptığı Kapanış Konuşması'ndan alıntıların bulunduğu transparanlarla donatılmıştı. Başkanlık kürsüsünün arkasında, "Bilen Yoldaş çok yaşa!" belgisinin yazıldığı kızıl bir transparan boydan boya asılmıştı.

İTİB Başkanının toplantıyı açış konuşmasından sonra, banttan TKP'nin Sesi Radyosu'nun İ. Bilen'le yaptığı röportaj dinlendi. Nefeslerin kesilerek dinlenildiği röportaj, Bilen Yoldaş'ın genç devrimcilere öğütleri sona erer ermez hep bir ağızdan "Bilen Yoldaş çok yaşa!" belgisi tüm salonu inletti.

Daha sonra gazetemizin editörü R. Yürükoğlu bir konuşma yaparak bu yaşgününün Türkiye devrim hareketi açısından büyük önemini vurguladı. (konuşmanın özeti orta sayfamızdadır) Konuşma, yine hep bir ağızdan okunan and ile sona erdi. Diğer üyelerin de kısa konuşmalarından sonra toplantı, TKP ve Enternasyonal marşlarının söylenmesiyle sona erdi.

●

MESS'in lokavtını da ezip geçeceğiz!

MESS, 5 aydır inatla, yiğitçe, yılmadan direnen, savaşan Maden-İş'li grevcilere karşı 12 işyerinde lokavt uygulamasına geçti.

Sömürülenlerin sömürenlere karşı bir hak arama yolu olan grev ne denli demokratik, haklı bir savaşım biçimiyse, zaten devleti elinde tutan sömürücü azınlığın sömürülenlere lokavt dayatması da o denli anti-demokratik bir uygulamadır. MESS'in girişimi bu faşist, anti-demokratik uygulama geniş tepkiler uyandırıyor. İşçi sınıfımız, tüm demokratik güçler dayanışma içinde MESS'in lokavtını da ezip geçecektir.

MESS'in lokavt uygulamasında seçtiği an ders vericidir. İlerici güçlerin, en başta işçi sınıfının çelik birliğinin ne denli önemli olduğunu bir kez daha açıkça kanıtladı. TKP düşmanlarının, DİSK'e saldıranların, UDC konusunda erteleme gevezelikleri yapanların hangi safta yer aldıklarını açıkça gösterdi. Bu durumda, istemeden ters saflara düşmüş iyi niyetli kişilerin külâhı öne koyup düşünmeleri, DİSK'e, işçi sınıfının birliğine dört elle sarılmaları gerekiyor.

Fabrikalarda Maden-İş'le dayanışma

İngiltere'deki işçilerimizin çalıştıkları fabrikalarda Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri kurulmaya başlandı. Bourgale Styles'da kurulan ilk dayanışma komitesi daha şimdiden grevciler için para topladı. Komite'de Türkiyeli işçilerin yanı sıra İngiliz bir işçi de yer aldı. Bunun hemen ardından Skyviila'da da bir komite kuruldu.

Komiteleşme tüm fabrikalara yayılmaktadır. Böylece İngiltere'deki işçilerimizin yiğit grevcilerle süregelen dayanışması bundan böyle daha örgütlü yürüyecektir. Maden-İş'in savaşını destekleyen bu komiteler doğal olarak MC'ye karşı, ülkede tırmanan faşizme karşı, MESS'in DİSK'e yöneltilen saldırıdan yararlanarak bazı işyerlerinde başlattığı lokavta karşı da işçilerimizin sesini yükseltecektir.

Maden—İş yararına futbol maçı

İTİB'in Maden-İş'le dayanışma kampanyası tüm İngiltere'de sürüyor. Midlands Türkiyeli İlericiler Birliği (MTİB) üyeleri "Yaz Taarruzu" sırasında çalıştıkları yerlerde tanıştıkları İngiliz işçilerle Maden-İş yararına Birmingham'da bir futbol maçı düzenlediler.

Önce İngiliz ve Türkiyeli seyircilere büyük grevin önemi anlatıldı. Maçtan sonra Maden-İş'li grevcilere yardım toplandı, örgütümüzün İngilizce yayın organı "Turkey Today" satıldı. Maçta çekilen fotoğraflar çok sayıda çoğaltılarak taraftarlara satıldı. Elde edilen gelirler, MTİB'in Maden-İş kampanyası yardım fonuna aktarıldı.

İleri demokrasinin hedefleri

Hüseyin Tanır

Lenin, bundan 60 yıl önce Büyük Ekim Devrimi'nin arifesinde yazdığı "Yaklaşan Felâket ve Onunla Nasıl Savaşılır?" adlı yapıtında, devlet tekelci kapitalizminin hemen bir adım sonrası olan sosyalizme gidebilmek için gerçekleştirilmesi gereken görevleri hem genel planda, hem de Çarlığın ve feodal artıkların artık yıkıldığı, bir cumhuriyetin kurulduğu Rusya'nın pratiğinde ayrıntılı olarak işledi. Lenin, bir yandan tekellerin tüm ülke ekonomisine egemen olduğu, devletle kaynaştığı, içiçe geçtiği bir ülkede sosyalizme gidilmeksizin bir tek bile ileri adım atmanın olanaksızlığını belirtirken öte yandan, bu ileri adımın ne gibi ekonomik, politik önlemler alınarak atılabileceğini gösterdi.

İşte Türkiye işçi sınıfının tek devrimci partisi TKP'nin programında da bu görevler, anti-emperyalist görevlerle de birleştirilerek Leninci özüyle işleniyor. Programın "Demokratik Dönüşümler" bölümünde, devletle kaynaşmış ve yabancı tekellere göbeğinden bağlanmış Türkiye finans-oligarşisinin erkini alaşağı etmenin ekonomik koşullarının belli başlıları şöyle sıralanıyor: Bütün yabancı tekeller devletleştirilmeli; yerli yabancı tüm bankalar devletleştirilmeli; sigorta kurumları ve tüm toptan ticaret devletleştirilmeli; tüm özel ortaklıklar, holdingler, kurumlar, devletle ortaklaşa kurulan işletmeler, dış ticaret, madenler ve maden çıkarma endüstrisi devletleştirilmeli; küçük üreticilerin kooperatifleşme hareketine devlet ve devlet kuruluşları özel bir ilgi göstermeli, her suretle desteklenmeli; sendikalara, işçi komitelerine, işletmelerin ve ortaklıkların eylemlerini denetleme hakkı verilmelidir.

Bunlardan politik olanı, gerçek devrimci demokratik bir erkin varolması ve bunun, burjuvazinin herhangi bir çıkışını bastırabilecek silâhlı halk gücüne dayanması idi. Ekonomik, yani devrimin uzun dönemde başarısını sağlayacak önlemleri ise başlıca beş ana maddede sıralıyordu: 1) Tüm bankaların tek bir banka olarak birleştirilmesi ve bunun üzerinde devlet kontrolu uygulanması veya tüm bankaların ulusallaştırılması, 2) Tüm tekellerin ve kapitalist kurumların ulusallaştırılması, 3) Ticari gizliliğin kaldırılması, 4) Diğer şirketlerin (endüstri, ticaret ve tüm işverenler) sendikalar halinde zorunlu olarak birleştirilmesi, 5) Zorunlu olarak tüketim kooperatifleri kurulması veya bunların kurulmasını teşvik edip üzerlerinde devlet kontrolu uygulamak (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng. baskı, Cilt:25, s:333).

Ancak burada burjuvazinin yaptığı devletleştirmeler, ulusallaştırmalarla bu Leninci devletleştirmeler, ulusallaştırmalar arasındaki farkı görebilmek can alıcı önem taşıyor. Burada en önemli farklılık, hiç kuşkusuz bu devletleştirmelerin hangi sınıfın erki altında, kime hizmeten yapıldığıdır. Emperyalizmin devlet tekelci aşamasında yapılan devletleştirmeler, ekonomik bunalım veya savaş zamanlarında devletçe alınan olağanüstü sıkı ekonomik önlemler, tüm devlet kontrol ve planlama mekanizmaları finans oligarşisinin bütününün uzun dönemli çıkarlarına hizmet eder. Üstelik bu devletleştirmelerin kapsamı altına giren endüstri kurumları ve diğer işletmeler (kâr oranı düşük dallar, tek tek tekellerin başa çıkamayacağı kadar masraflı araştırma alanları v.s.) hiçbir zaman ülke ekonomisinin bir kesiminden fazlasını oluşturmadığı gibi tüm bu alanlarda devletçe elde edilen kârlar çeşitli yollardan yine özel tekellerin kasalarına aktarılır. Yani kısmi ulusallaştırmalarla, devletleştirmelerle aşamalı olarak sosyalizme geçileceğini öne süren görüş, burjuvazinin erkini koruyabilmek için halkın gözünü boyamayı amaçlayan reformizmden başka birşey değildir.

Leninci devletleştirmeler ise hem sınıfsal içeriği hem de kapsamı açısından reformist devletleştirme programlarından temelinden farklıdır. Buradaki devletleştirmeler, gerçek devrimci demokratik bir erk tarafından yine devrimci yöntemlerle gerçekleştirilir. Ayrıca bu devletleştirmelerin ve devlet kontrol mekanizmasının kapsamı ve yetkileri hiçbir şekilde sınırlı değil, tam tersine ekonominin tüm alanlarını kapsamaktadır.

Böyiesi bir program yaşama geçirildiğinde, devlet tekelci kapitalizminden "bir, hatta birden fazla bir adım" atılmış olacak, yani sosyalizme ulaşılacak, proletarya diktatörlüğü altında da sosyalizm kuruculuğuna girişilecektir. Yani Lenin'in o gün Rusya için "yaklaşan felâket" ortamında önerdiklerini TKP, bugün ülkemizde yaklaşan felâketi, ekonomik yıkımı yenebilmek için öneriyor. Ve burada gerçekten de hiçbir orta yol yoktur. Çünkü faşizm de bu bunalımdan, halkın alınteri ve kanını oluk oluk akıtarak, devlet tekelci önlemlerin en acımasızını bir avuç finans oligarşisinin çıkarları uğrunda kullanarak çıkmak için kapıları zorluyor.

Ayak oyunları

TKP'nin Sesi Radyosu'ndan alınmıştır

Memlekette sınıf savaşları giderek sertleşiyor. İşbirlikçi burjuvazi, faşist karması hükümet işçi sınıfına karşı, halkın, ulusun ezici çoğunluğuna karşı saldırılarını biteviye arttırıyor. Faşizme tırmanış yoğunlaşıyor. Bu tırmanışa karşı savaşta işçi sınıfı, sınıf sendikaları ön sıralarda yer alıyor. Düşmanın karşı saldırıları en başta işçi sınıfına, onun politik sendikal örgütlerine yönelmiştir. Bugün somut biçimlerde DİSK boy hedefi olmuştur. Burjuvazi saldırılarını hem dışardan, hem de içerden, DİSK'de yuvalanan ajanları eliyle, açık ve kapalı biçimlerde sürdürüyor. İşbirlikçi burjuvazinin, gerici-faşist karması hükümetin taktiği, karşı güçler arasında her türlü sürtüşmeleri körüklemek, bütün çatlaklardan yararlanmak, kendisine karşı olan güçlerin arasını açmak ve onları birbirine sürmektir.

Demirel hükümeti hem faşist Türkeşleri, faşist komandoları, Maocuları, hem de her soydan ve boydan oportünistleri, bozguncuları bu amaçlar için kullanıyor. Böylesi bir durumda CHP yöneticilerinin, TİP, TSİP yöneticilerinin tutumu, davranışı üzerinde durulacak ayrı bir önem taşıyor.

Ecevit'lerin tutumu, davranışları kimi zaman ulusal çıkarlara ters düşen, bencil, ard niyetli hesaplara dayanmaktadır. Bir yandan DİSK'e, yığınlara, özellikle kendi partisinin yığınlarına hoş görünmek için boş, kof sözcükler kullanıyor, demeçler veriyor. Öte yanda, böylesi bir yumuşaklıkla kendi taktiğini işletmeye bakıyor. "DİSK kendi sorununu, zorluklarını kendi çözer" diyor. Bu bir ayak oyunudur. Ecevit, öyle görünüyor ki, aslında Cumhuriyet Halk Partisi içindeki gelişmelerden, onun tabanındaki oluşmalardan çekiniyor, bu yığınların savaş atılımlarını gemlemek, onlara istediği yönü vermek istiyor. CHP yöneticileri böylesi bir taktikle bir taşla birkaç kuş vurmak istiyor. Birincisi, gerici-faşist karması hükümete karşı savaşın dizginlerini ele almak ve istediği yere sürmek istiyor. İkincisi, başarabilirse, sendika hareketini kontrolu altında tutmak istiyor. Ve sonuncusu, yaklaşan yerel seçimlerde kendisine oy heybeleri sağlamak işini garanti altına almak istiyor.

TİP'in, TSİP'in başını tutanlar, bunların yanı sıra Kıvılcımlı döküntüleri bu karmaşık süreçte çöken durumlarını kurtarabilmek, külah kapmak istiyorlar. Bütün bunlar, bu kirli ayak oyunlarıyla, işbirlikçi burjuvazinin, faşizme tırmanan hükümetin, emperyalistlerin, CIA'nın eline oynuyorlar, onların değirmenine su taşıyorlar.

Türkiye işçi sınıfı, onun savaşkan öncü kolu Türkiye Komünist Partisi, hangi yandan, kimden gelirse gelsin, işçi sınıfının, halkımızın ulusal birliğinin UDC'nin oluşma sürecini baltalayanların her zaman karşısında olacaktır. Partili-partisiz, CHP'li, TKP'li, TİP'li, TSİP'li, sendikalı, sendikasız bütün işçiler, bütün yurtseverler bu saldırının karşısında elele vermeli, kenetlenmelidirler.

İşçi sınıfımız bozgunculara geçit vermiyecektir

DİSK, işçi sınıfımızın devrimci sendikasıdır. DİSK'in güçlenmesi, birliğin pekişmesi, burjuvaziye başlı başına bir korku kaynağıdır. Sınıf sendikası DİSK güçlendikçe ülkenin yaşamındaki yeri, rolü de artıyor. UDC çağrısının halktan gördüğü yığınsal destek bunun açık kanıtıdır. Öte yandan DİSK, özellikle Maden-İş, işçi sınıfının en savaşkan kesimini içeriyor. Maden-İş'in MESS'e karşı süren çetin, şanlı grevi Türkiye işçi sınıfı tarihine altın harflerle yazılıyor. Böylesi bir durumda DİSK'e saldırı, burjuvaziden, UDC'ye karşı MC'den yana, yiğit grevcilerden değil MESS'ten yana tutum almaktır. Hainliktir. Sarılıktır.

Nitekim DİSK'e saldırıların yoğunlaştığı sıralardaki olaylar, safları açık etmiştir. MESS, 26 Ağustos'da grev bitmezse 12 işyerinde lokavt uygulayacağını duyurmuştu. Ne var ki, uzun bir süre lokavtın sözünü bile edemedi. Daha da öte Madenİş'le toplu sözleşme görüşmeleri yürüttü. Tam DİSK'e saldırılar sırasında MESS, bir yandan "7 prensip maddesini" görüşmelerde yine öne sürdü, öte yandan 13 Ekim'de lokavt uygulayacağını açıkladı. 14 Ekim'de topladığı gizli Genel Kuruldan bu kararı çıkarttı ve uygulamaya başladı. Böyiece, saldırıların MESS' in çıkarına olduğu açıkça, somut bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Öte yanda, aynı sırada çeşitli kaynaklarda DİSK'e, UDC'ye yöneltilen saldırılarda bir ağız birliği oldu. Örneğin Tercüman gazetesi DİSK'in sınıf çizgisine saldırılarını yoğunlaştırdı, UDC'ye katılmadığı için CHP'yi övdü.

Bunlar olurken, UDC üzerine "tartışmalar" sürerken, "Yürüyüş" gibilerinin tutumu da ders verici idi. Bunlar, saldırılara kılıf edilen UDC "tartışmaları" ile UDC'nin "içeriği ve kapsamı belirlenmemiş", aceleyle atılan, ilkesiz bir slogan olduğunu "kanıtlamaya" kalktılar. Böylece, MC'nin MESS'in yanında saf tuttular.

31 Eylül'de yapılan İzmir Bölge Temsilciler Meclisi'ndeki konuşmada Kemal Türkler şöyle diyordu:

Tüm olumsuzluklara karşın, DİSK ilkelerinin daha büyük bir hızla, daha geniş işçi ve emekçi kitleleri kucaklaması, bağımsız ve demokratik ileri bir Türkiye savaşımının hızlı gelişimi, 1 Mayıs'ları yaratan, DGM'ye karşı kitlesel gösterilerin, sınıflar savaşımının her günkü ateşinde deneylenen işçi sınıfımız en büyük güvencemizdir. Hatırlarsanız 10. kuruluş yılımızı kutlama toplantısında sizlere şöyle seslenmiştim

"Otuzbin işçinin 1967 Şubat'ında kurdukları DİSK bugün yarım milyondan fazla işçinin üye olduğu bir güce erişmiştir. Geniş işçi kitleleri için DİSK büyük bir umut kaynağı ve sermayenin saldırılarına karşı mücadele bayrağı olmuştur. Dağlara yazılan DİSK adı işçi sınıfımızın sendikai örgütüne duyduğu büyük güveni dile getirmektedir. Fabrikadaki üye işçiden, en üst sendika ve konfederasyon yöneticilerine kadar bu güvenin gerekliliklerini yerine getirmek zorundayız. Demokratik sınıf ve kitle sendikacılığından, uluslararası işçi dayanışmasından taviz vermemeliyiz. Şimdi o günkü sözlerime şu eki yapmak istiyorum: "DİSK sayıları bir çığ gibi çoğalan bilinçli devrimci işçilerin elleri üzerinde yükselmiştir. Aynı eller DİSK'e bugün on kat, bin kat daha fazla sahip çıkmak ve DİSK'e dışarıdan uzatılmak istenen elleri kırmak durumundadır."

Gerçekten de DİSK son çıkan sorunlarını çözme, birliği sağlama yolunda önemli bir adım attı. Kemal Türkler, öteki DİSK yöneticileri ile bir basın toplantısı yaparak DİSK'in bozulan birliğinin yeniden sağlandığını duyurdu. Böylece MC'nin, MESS'in ve bir ölçüde CHP'nin evdeki hesapları çarşıya uymadı. İşçi sınıfı, güçlükleri aşa aşa, engelleri kıra kıra, safları arındırarak ilerleyecektir. Ancak böylesi çetin bir yoldan sağlanan ilerleme kalıcı utkuyu getirir.

Yeni bir devalüasyon

Emperyalizmin mali örgütü Uluslararası Para Fonu (IMF) yetkilileri Türkiye'ye gelerek devletin mali durumunu ve ekonomik önlemlerini yeniden gözden geçirdiler. IMF yetkilileri, Maliye Bakanlığı'nın ve Kamu İktisadi Teşekkülleri'nin zamlar sonrası durumunu incelediler.

MC hükümeti, IMF'nin %40'a varan devalüasyon istemini, ilk aşamada %10'luk bir devalüasyonla gerçekleştirmişti. Bu kez IMF yetkililerinin yeni bir devalüasyonda ayak direttikleri belirtiliyor. Uzmanlara göre MC hükümeti, iki ay içinde %25 oranında bir devalüasyon daha yapacak. Böylece halkın yaşamı iyice dayanılmaz olacak. Emperyalizme bağlılık daha da artacak. Bunlara karşılık, IMF'den alınacak kredilerle işbirlikçi tekelci burjuvazi kendi işini görecek.

İngiltere'de çıkan "Financial Times" gazetesi, zamların, kötüleşen yaşam koşullarının Türkiye'de ayaklanmalara yol açabileceğini belirtiyor. Uluslararası burjuvazinin endişesini dile getiriyor. "Endişe" yerindedir. Halkımız, işçi sınıfının öncülüğünde bu cendereyi kırmak için UDC'de örgütleniyor. MC'yi devirmeye hazırlanıyor.

BÜYÜK OKTOBR SOSYALİST DEVRİMİ 60 YAŞINDA

İnsanlığın kurtuluşu Büyük Oktobr'un yolundan gerçekleşecektir

Büyük Ekim Devrimi'nin 60. yılını Sovyet halkı sonsuz kazanımlarıyla, yeni Anayasasıyla, uzay uçuşlarıyla, Leninci SBKP' nin önderliğinde dev ilerlemesini belgeleyerek karşılıyor. Sovyet ülkesinde o güzel, militan devrimci marşlar, işçi türküleri, balalaykanın duygulu melodileri, Kremlin'in çanları daha bir coşkulu çınlıyor. Kızıl bayraklar, transparanlar her köşede dalgalanıyor. Dikiliyor hep atılım içinde olan o eşsiz Sovyet heykelleri. "Tavariş" sesleri daha coşkun, Kızıl Meydan dev bir kutlamaya hazırlanıyor. Lenin Mozele'de değil, yüreklerde, kafalarda yatıyor. Tuttuğunu koparmış, başarmış, utkunun yolundan bugünlere varmış Sovyet halkının 60. yıldaki coşkusu kuşkusuz başkadır, sonsuzdur.

Ekim Devrimi tüm dünya emekçileri için yeni bir yaşama giden yolu, kapitalizmden sosyalizme giden çağı açtı. Tüm ilerici insanlık 60. yılı içten, büyük bir coşkuyla karşılamaya hazırlanıyor.

Ekim Devrimi'nin ateşlerini en sıcak duymuş, bu sıcaklık içinde Kurtuluş Savaşı vermiş, bu ateşler içinden TKP gibi Leninci, enternasyonalist bir partiyi doğurmuş Türkiye halkının çocukları olarak bizler de 60. yılı olağan değil, ateşli bir coşkuyla karşılıyoruz.

Ekim Devrimi üzerinden geçen 60 yıl, tarihin en hızlı dönemidir. 60 yıl gibi gerçekte çok kısa bir dönemde hiçbir halk, hiçbir zaman böylesi büyük kazanımlar elde etmemiş, hiçbir toplum böylesi uzun bir yol katetmemiştir. Rusya proletaryası, Çarlık Rusyası'nın ekonomik çöküntüsü içinden dev bir yapıt kurdu çıkardı. Sovyet ülkesi bugün ışıl ışıl parlıyor. Sosyalizmin güçlü ışınlarını dünyaya yayıyor.

Sosyalist ülkeler dışında dünyanın her yerinde halklar cehennem ateşinde yaşıyor. Yaşam düzeyi ülkeden ülkeye değişebilir, ama bugün en zengin kapitalist ülkenin, ABD'nin emekçisi bile sömürünün, pahalılığın, işsizliğin, yarına güvensizliğin toplumdaki moral çöküntünün baskısı altında, huzursuzluğu içinde yaşıyor. Bazen, toplumsal yasaları bir kenara koyup, insan düşünüyor: Kapitalist ülkelerin emekçileri neden sosyalizmi hemen kurmuyorlar Soruyu böyle koyunca burjuva ideolojisine, onun 5. kolu oportünizme karşı her an, her dakika ardıcıl savaşın önemi biraz daha iyi ortaya çıkıyor.

Burjuva ideolojisi değil mi ki örneğin Türkiyemizde karanlıklara itilmiş, cahil bırakılmış birçok emekçiye "Sovyetler'de yaşlı insanları sabun yapıyorlarmış" gibi sözler dedirtiyor. Oysa Sovyetler dünyada en yaşlı 150-160 yaşında insanların en çok sayıda bulunduğu bir ülkedir. Kimi emekçilerin ağzından "orada devlet, adamı köle gibi çalıştırıyor" sözü duyuluyor. Kimin devleti kimi çalıştıracak. Emekçi kendi devleti eliyle kendini köle gibi çalıştıracak. Yok.

Ya oportünizm. Boşuna değil – burjuva ideolojisinin 5. kolu deniyor. Onun emekçilerin bilincine verdiği zarar daha mı az? "Orada asık yüzlü sosyalizm var, biz güler yüzlüsünü istiyoruz" diyor. "Sovyetler'de insan hakları yok" diyor. Proletarya diktatörlüğünü emekçiye öcü gibi gösteriyor, onu kendi silâhından yoksun ediyor. İşte CGT başkanının yaptığı. Ekim Devrimi madalyasını reddetti. Neden mi? 'Sovyetler'de insan hakları "olmadığı"! için, Dünya Sendikalar Federasyonu'nda Sovyet Sendikaları etkin olduğu için yüzbinlerce işçinin bilincine, hem de bu şanlı devrimin 60. yılında bulaştırılan bu zehirin acısını yine o ülkenin işçisi, halkı çekiyor.

Prag'da yapılan "Büyük Ekim Devrimi ve Günümüz" konulu konferansda, SBKP MK üyesi Zarodov şöyle diyor:

"Devrimci, Leninci çizgi ve reformist, oportünist çizgi, bu iki çizgi Oktobr'dan da önce uluslararası işçi sınıfı hareketinde biçimlenmişti. Bunların emekçi halkın gerçek çıkarlarıyla, sosyalizmle uygunluğu Oktobr'da sınandı. Sınamayı Leninci çizgi kazandı. Oktobr, oportünizmin kaçınılmaz olarak gerici kampa gideceğini açığa çıkardı. Oktobr, kendisini işçi sınıfının çıkarlarının temsilcisi olarak gören herkesi böylesi bir seçimle karşı karşıya bırakmıştır: Ya Leninci yolu ardıcıl izlemek, ya da ona reformist illüzyonlar katmak. Bu seçim, sosyalizme giden doğru yolu bulmak isteyen herkesin bugün de önündedir".

Evet! Ekim Devrimi'nin 60. yılını karşılamanın, kutlamanın en onurlu, en iyi yolu Leninizme, proletarya enternasyonalizmine, Sovyetler'e bağlılığın al bayrağını kararlı, dik başla yükseklerde dalgalandırmak, burjuvaziye, oportünizme karşı savaşı daha da yoğunlaştırmaktır. İnsanlığın kurtuluşu Büyük Oktobr'un yolundan gerçekleşecektir!

Savaşım ve dayanışma yurt dışında da sürüyor

AVUSTRALYA'DA MADEN-İŞ'LE DAYANIŞMA

Avustralya Türk Kültür Derneği, 1Ekim'de Maden-İş'le dayanışma gecesi düzenledi. ATKD başkanı açış konuşmasında, gecenin tüm gelirlerinin MESS'e karşı direnen yiğit Maden-İş'li işçilere gönderileceğini belirtti. Konuşmasını "grevci işçi kardeşlerimize selâm, kahrolsun MC, kahrolsun MESS ve tüm sömürücüler" diyerek bitirdi.

Gecede çocuk korosu ve halk oyunları ekiplerinin gösterileri ilgiyle izlendi. Halk ozanlarının devrimci türküleriyle coşku daha da arttı. Tıklım tıklım dolu olan salon hep bir ağızdan devrimci türkü ve marşlara katıldı. "Yaşasın işçi sınıfı", "Yaşasın DİSK" belgileri bağırıldı.

1 Mayıs 1977'yi belgeleyen büyük bir çerçeveli resim açık arttırmaya konuldu. Resim 520 Avustralya dolarına satıldı. Toplam olarak elde edilen 850 dolarlık gelir grevci işçilere gönderildi.

Avustralya Türk Kültür Derneği, bu güçlü dayanışma gecesini yeni yeni dayanışma eylemlerinin izleyeceğini açıkladı.

Avustural'yada 2. MC'ye karşı protesto yürüyüşünden bir görünüş

AVUSTRALYA'DA İKİNCİ MC'YE KARŞI YÜRÜYÜŞ

Avustralya'daki işçilerimizin örgütleri, Avustralya Türk Kültür Derneği (ATKD) ve Avustralya Türk İşçi Birliği (ATİB) Melbourne'da 2. MC'yi protesto yürüyüşü yaptılar.

Princes Parkı'ndan başlayan yürüyüşe işçilerimiz, "141-142' ye Hayır", "2. MC hükümeti yıkılmalıdır", "Türkiye işçi sınıfına selâm", "DGM'yi ezdik, sıra MESS'de" ve "Evlât acısına son" yazılı pankartlarla katıldılar. Yol boyunca hep bir ağızdan belgiler bağırıldı, devrimci marşlar söylendi.

Türkiye Konsolosluğu'nun kapısına, üzerinde "2. MC'ye Hayır" yazılı siyah bir çelenk konuldu. Protesto yürüyüşü Konsolosluğun önünde hep birlikte bağırılan "Faşizme geçit yok" belgisiyle sona erdi.

MAINZ'DEN CUMHURBAŞKANINA MEKTUP YAĞIYOR

Federal Almanya'daki Mainz-Wiesbaden ve çevresi 2. MC'ye Direniş Komitesi, Cumhurbaşkanına, halk düşmanı MC hükümetini protesto eden mektup kampanyası açtı.

Kampanyanın ilk gününde 250 kişi Cumhurbaşkanına mektup gönderdi. Komite, bir ay içinde mektup sayısının 2 bini aşacağını belirtiyor.

Komitede yer alan ve mektup kampanyasına katılan tüm işçiler, sınıf kardeşlerine, yurtsever aydınlara, gençlere, memlekette bıraktıkları akraba ve hemşehirlilerine de sesleniyorlar. Onları, ülkemizin kurtuluşu için yürütülen savaşımda yer almaya, Ulusal Demokratik Cephe'ye omuz vermeye çağırıyorlar.

BREMEN'DE İŞÇİ SORUNLARI TARTIŞILDI

Federal Almanya'da,Bremen ve Çevresi İşçi Sorunları Komitesi 16 Ekim günü, işçilerimizin güncel sorunları üzerine bir toplantı yaptı. Prim, emeklilik ve eğitim sorunlarının ele alındığı toplantıda bu sorunların çözümünün Ulusal Demokratik Cephe savaşımıyla bağlı olduğu vurgulandı.

BELÇİKA-BERİNGEN'DE ÖRGÜT KURULDU

Belçika'nın Beringen bölgesindeki Türkiyeli maden işçileri 1 Ekim gününde "Beringen ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği"'ni kurdular.

Kurucu kongreye sunulan dernek tüzüğü oybirliğiyle kabul edildi, örgüt organları seçildi. Bu arada İşçilerin arasına sızıp bozgunculuk yapan iki Maocu da işçilerden gerekli dersi aldılar.

Divan Başkanlığı'na kurucu üyeler tarafından verilen Maden-İş'le dayanışma önergesi coşkuyla onaylandı. DİSK'e sevgi gösterileri yapıldı.

Birlik ve dayanışma içinde sona eren kongre, Belçika'daki Türkiyeli maden işçilerinin örgütlenmesinde önemli bir adım oldu.

İ. Bilen yoldaşın partinin genç kuşaklarına öğüdü

"PARTİMİZİN SAVAŞ YOLU, LENİNCİ YOLDUR. SUPHİLERİN, HACIOĞULLARININ YOLUDUR. BUNU UNUTMAYIN! ÜLKEMİZDE, TÜRKİYEMİZDE, ANADOLU'DA DA SOSYALİZM ÜSTÜN GELECEKTİR. BUNUN GÜVENCESİ KOMÜNİST PARTİSİ'NİN SARSILMAZ BİRLİĞİDİR."

Soru: Bilen Yoldaş, ... yaşamınızın 55 yılını TKP'ye adadınız. Bu 55 yıllık savaşın sizce belirleyici dönemi nedir? Genç kuşaklar bu savaş deneyinden ne gibi sonuçlar çıkarabilir?

Yanıt: En başta partiye girişim gelir. Partiye ben dünyayı kökünden sarsan Kızıl Oktobr' un etkileri altında gelişen Ulusal Bağımsızlık Savaşı içinde, işçi sınıfının sıralarından gelerek girdim. İşçi sınıfının devrimci gücünü savaşlar içinde tanıdım. Partimiz beni bu savaşlar içinde yetiştirdi. İşçi sınıfına, Komünist Partisi'ne, Lenin'e, proletarya enternasyonalizmine bağlılığı partinin sıralarında öğrendim. Partinin dışında komünist olamaz.

Partimizin tüzüğündeki birinci madde Lenin'in partililik ilkelerini tümüyle içerir. Yalnız parti programını, kararlarını tanımak yetmiyor, yalnız kesenek ödemek yetmiyor. Partiye bütün ömrünü tümüyle verecek. Bu, tartışılmaz, su götürmez, devrimci bir gerçektir. Partiye zorla girmiyor. Partiye bir örgüt içinde gönüllü giriyor. Parti disiplinine, Leninci ilkelere, devrime bağlılık bir bilinç, bir onur sorunudur. Ben, bir komünist olarak, üyelere ilişkin bu Leninci, devrimci ilkeyi her komünistin, her parti üyesinin kendi yaşamına ardıcıl olarak geçirmesi ve onu sonuna kadar savunması zorunluğuna inanıyorum.

Partinin genç kuşaklarına salık vermek istediğim ikinci bir nokta da şudur: İşçi sınıfının gücüne inanmak, devrimin utkusuna inanmak. Olayları olduğu gibi görmekle sıkı sıkıya bağlanmak. Savaşta diklikler vardır. Biz bunu yaşadık. Partinin yükselme, gerileme, yerinde sayma, yeniden atılım yapma gibi birbirinden ayrımlı dönemleri olmuştur. Böylesi dönemlerde ne dünyayı gül-gülistan, toz pembe görmek, baş dönemesine kapılmak, ne de ortalığı kapkara görmek, kana yuvarlanmak. Her ikisi de bir komüniste yabancıdır. Partimiz böylesi dönemleri yaşadı. Bununla bağlı daha bir olay var. Düşmana karşı olduğu gibi parti içinde her tür oportünizm belirtisine karşı da ardıcıl ve Leninci bir savaş yürütmek zorunludur. Partimiz bugün kalkınma ve atılımlar içindeyse, biz bunu, dünya sosyalist sisteminin güçlenmesi ve Türkiye işçi sınıfı hareketinin yükselmesine, bunların yanısıra, böylesi bir savaşım anlayışını başa almamıza borçluyuz.

Partimizin en güçlü yönü, onun proletarya enternasyonalizmine bağlılığı, Leninizme bağlılığı, Sovyetler Birliği Komünist Partisi ile sıkı, kardeşçe dayanışmaya bağlılığıdır. Partimizin kurucuları Mustafa Suphi, Ethem Nejat, Salih Hacıoğlu yoldaşlar bu ilkeleri gözbebeğimiz gibi korumakla bizi görevlendirdiler. Bu uğurda canlarını verdiler. Partimizin en güçlü yanı işte budur. Uluslararası komünist ve işçi hareketinin kopmaz parçası olmasıdır.

Genç partili yoldaşlarım, TKP'nin genç kuşakları, gerici-faşist güçlerin ateşleri altında her boydan ve her soydan oportünistlerin saldırıları altında çetin bir savaş yolundan yürüyorsunuz. Partimizin savaş yolu, Leninci yoldur. Suphilerin, Hacıoğullarının yoludur. Bunu unutmayın! Ülkemizde, Türkiye'mizde, Anadolu'da da sosyalizm üstün gelecektir. Bunun güvencesi Komünist Partisi'nin sarsılmaz birliğidir. İşçi sınıfına, onun devrimci savaşına sıkı sıkıya bağlılıktır. Onun daha da güçlendirilmesidir. 55 yıllık savaş yaşamım bana bu gerçeği öğretti.

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşa

(TKP'nin Sesi Radyosu'ndan alınmıştır)

Noktalı yerler anlaşılamamıştır

Çok Değerli Bilen Yoldaş,

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, bütün parti örgütleri, bütün Türkiyeli komünistler adına 75. doğum yıldönümünü en derin yoldaşça duygularla, içtenlikle kutlar.

Değerli Yoldaş,

Senin yaşamın Türkiye Komünist Partisi'nin savaş tarihiyle sıkı sıkıya örülüdür. Ömrünün 55 yılı, Türkiye Komünist Partisi'nin sıralarında savaşmakla geçmiştir. .... Türkiye halkının bir evlâdı olarak, yabancı saldırganlara, yerli işbirlikçilere karşı ulusal kurtuluş savaşımının çetelerinde, ateş boylarında yer aldın. Bundan 55 yıl önce İstanbul Haliç örgütünde, Türkiye işçi sınıfının savaşkan öncü kolu Türkiye Komünist Partisi'nin, partimizin sıralarına katıldın. Ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyalizm için Türkiye Komünist Partisi'nin savaşı, senin savaş yolun, ağır baskı ve terör altında, hapis, zindan, kan içinde geçmiştir. Yükselen işçi sınıfının güç kaynağına dayandın. Proleter dirençlilik, devrimci özveri, bolşevik atılımcılık gösterdin.

Böylelikle bu çetin engellerin üstesinden gelmeyi bildin. Her zaman Marksizm-Leninizmin ülkü ve ilkelerine, proletarya enternasyonalizmine sıkı sıkıya bağlı kaldın. Komünist moralini tertemiz tuttun. TKP'nin, Türkiye işçi sınıfının savaşını, halkımızın ulusal çıkarlarını ağır cezada, zindanlarda her yerde her zaman savundun.

Komintern'de, dünya komünist hareketinin sıralarında yorulmaz bir savaş eri olarak görev aldın. TKP'yi temsil ettin. Anti-komünizmin, anti-Sovyetizmin her türüyle sürekli savaştın. Partimizin, yüce Lenin'in partisi SBKP ile sarsılmaz kardeşliği, kopmaz dayanışmasını gözbebeğin gibi korudun. Dünya devrim hareketinin, barışın yıkılmaz kalesi, büyük komşumuz Sovyetler Birliği ile, Sovyet halkıyla halkımızın dostluğunu sürekli savundun. Dünya komünist hareketinin, 60. yılını kutladığı Kızıl Oktobr'un ülkü ve ilkelerine kopmaksızın bağlı kaldın. Anti-komünizmin, anti-Sovyetizmin eski ve yeni biçimlerine karşı Maoculuğa, Troçkizme, TKP düşmanlığına karşı savaşı partimiz bugün senin önderliğinde yürütüyor, bundan böyle de yürütecektir.

TKP sıralarına girdiğin günlerden beri partimizin emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye karşı olduğu gibi sağ ve "sol" oportünistlere karşı verdiği savaşımın da içinde, en önlerinde yer aldın. Partimizin ideolojik arılığını, Leninci birliğini herşeyin üstünde tuttun. Bu savaşımda işçi sınıfına güvendin, ona dayandın. Parti yıkıcılarının, bozguncuların, likidatörlerin her dönemde amansız düşmanı oldun. Partinin değişik düzeylerinde illegal ve legal savaş biçimlerini ustalıkla, yaratıcılıkla uyguladın. Parti kadrolarının eğitilmesi, yetiştirilmesi için canla başla savaştın.

Değerli Yoldaş,

TKP MK Politik Bürosu'nun partimizin yaşamında tarihsel bir dönemeç olan 24 Mayıs 1973 günlü kararlarında, bu kararların uygulanmasında, partimizin atılım dönemine geçmesinde sonuçlandırıcı bir rol oynadın.

TKP bugün yığınlara iniyor. İşçi sınıfının, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşını örgütlüyor. "Fabrikalar kalemizdir" belgisini yaşama geçiriyor. Emekçi yığınlar partimizin sesine kulak veriyor. Atılım, savaş bayrağı oluyor. TKP sert sınıf savaşları içinde gelişip, güçleniyor.

TKP'ye özgürlük artık ulusal bir sorun olmuştur. Partimizin saygınlığı, etkinliği sürekli artıyor. O, ülkemizin geleceğinde artık tek politik seçenek oluyor. Bütün bu gelişmeler, değerli yoldaş, senin Leninci önderliğinde gerçekleşiyor.

Bugün Türkiye derin ekonomik, politik, sosyal bunalımların burgacında kıvranıyor. İşçi sınıfı, burjuvazinin egemenliğine karşı savaşır duruma gelmiştir. İşçi sınıfı, emekçi yığınların savaşlarına öncülük ediyor. İşbirlikçi burjuvazi eskisi gibi kolay kolay hükümet edemiyor. Faşist tehlikenin başgösterdiği böylesi bir durumda TKP'nin sorumluluğu artıyor. Partimiz, işçi sınıfının birliği, işçi-köylü bağlaşıklığı, bütün anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem birliği Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşturulması için savaşıyor. TKP bu savaşın başarıya ulaşması için işçi sınıfından Leninci kadrolar yetiştirilmesi işini başa alıyor. Değerli Bilen yoldaş, Türkiye Komünist Partisi senin Leninci önderliğinde, Genel Sekreterliğinde bu görevlerin üstesinden gelecektir. TKP, komünistler böylesi bir durumda senin gibi bir yöneticisiyle kıvanç duyuyor. TKP MK sana sağlık dolu nice yıllar, uzun uzun ömürler diler.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi Politik Büro
adına Ahmet Saydan
18 Ekim 1977

"İ. Bilen'in 75. yaşgünü aynı zamanda yeniden bir doğuşun kutlanmasıdır"

Editörümüz R. Yürükoğlu'nun, Bilen Yoldaşın 75. yaşgününü kutlama toplantısında yaptığı konuşma

Arkadaşlar,

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş'ın 75. yaşgününü kutlama, bizim için olağan bir kutlama değildir. Bu aynı zamanda bizim için, Marksizm-Leninizme gönül vermiş devrimciler için yeniden bir doğuşun kutlanmasıdır. Türkiye Komünist Partisi'nin ülke çapında ulusal bir güç oluşunun kutlanmasıdır. Hepimiz çok iyi biliyoruz ki, Türkiye Komünist Partisi'ni oportünistlerden, likidatörlerden temizleyen akımı yetiştiren, boy attıran, bu akımı savaşa süren, onu yöneten İ. Bilen'dir. TKP'yi bugünkü gücüne ulaştıran O'nun Leninci liderliğidir. O'nun adı, TKP'nin bugün izlediği Bolşevik yolla, Leninci yolla ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlıdır.

TKP'nin Sesi Radyosu birkaç gündür İ. Bilen'in yaşamından parçalar, açıklanabilir bazı bölümler veriyor. Bunları biz İşçinin Sesi'nde yazacağız, hep birlikte okuyacağız. Onun için ben yaşamına pek girmeyeceğim. Yalnız bir noktayı vurgulamak istiyorum. İ. Bilen'in yaşamı, fazla kelime aramadan söyleyelim, efsanevi bir yaşamdır.

Haliç'te Parti'ye girişinden bu yana defalarca kayıkla Karadeniz'i geçişi, yunus balıklarının içini bildiri doldurarak Komintern'e götürüşü, işkenceler, hapisler, dağlarda çete savaşlarına, gerilla savaşlarına katılması, oralarda yaralanması, düşman cephaneliklerini basışı, engin konspiratörlüğü, Moskova'da Doğu Üniversitesi'nde okuyuşu, diplomasını Bolşevik Partisi'nin önderlerinin elinden alışı, Dimitrov' la on yıl beraber çalışması, Bulgar komünistleriyle birlikte 1500 kilometrelik bir yolu zincirlerle bağlı bir şekilde yürü-

mesi ve bugün Konya'da TKP' nin Konferansı'nı yönetmesi... Bunlar gerçekten bir ömre kolay sığan şeyler değil. Bugün böylesi bir Genel Sekreter herhalde çok az Komünist Partisi'nde vardır.

TKP'yle İ. Bilen birbirinden ayrılmaz bir bütündür. Tarihi yığınlar yapar. Ama yığınları da o günün görevlerini en iyi kavramış liderler yönetir, başarıya götürür. Rus devrimini de yığınlar yaptı. Ama Lenin'in o son dakikadaki mektubu olmasaydı, "bugün ayaklanmazsanız yarın geçtir. Gecikenleri tarih affetmez" demeseydi, o tarihi karar alınamazdı. Liderlerin rolünü hiçbir zaman küçümseyemeyiz. Ne liderler tek başına tarih yapabilir, ne de yığınlar tek başına, lidersiz tarihi yapabilir.

Arkadaşlar,

İ. Bilen Yoldaş'ın kişiliğinden, yaşamından bizlere çıkartılacak dersler nelerdir, neler olabilir.

Birincisi, Marksizm-Leninizme, proleter enternasyonalizmine en güç koşullar altında bile bağlı kalmak. Çeşitli rüzgârlar altında eğdirilmeye, saptırılmaya, bükülmeye çalışılan Leninizm'in ilkelerini sonuna dek savunmak. Sonra, burjuvaziye ve burjuvazlyle sınıf uzlaşmacılığı demek olan oportünizme karşı sonuna dek savaşmak, partizan olmak. Örgütü için canı koca bir ömrünü vermek, boş zamanlarını, bağışını, keseneğini değil, koca bir ömrünü, tüm enerjisini, tüm yeteneğini vermek. Komünist morali temiz tutmak. Yalan, dolan, dedikodu, hile, kalleşlik, ayyaşlık, kumarbazlık, kariyerizm, dalkavukluk, kuühanbeylik gibi bu burjuva ahlâkının zehirli

Arkası 7. sayfada

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın kısa biyografisi

(TKP'nin Sesi Radyosu'ndan alınmıştır)

Noktalı yerler anlaşılamamıştır

Bugün 75. yaşgününü kutladığımız, Partimiz Genel Sekreteri Bilen Yoldaş, 1902 yılının 18 Ekim'inde Rize'de doğmuştur. Küçük yaşta annesini yitiren Bilen Yoldaş, babasıyla birlikte İstanbul'a, Haliç Kasımpaşa-Kulaklı'da yerleşir. Orta öğrenimini bitirdikten sonra, bir yandan akşamları motor kurslarına gider, öte yandan Haliç tersanesinde makinist o arak çalışmaya başlar. İşçi olarak çalıştığı yıllarda yarı sömürge durumuna düşmüş olan feodal Osmanlı padişahlığının emekçi yığınlar için nasıl bir ezgi düzeni olduğunu, yeni boy veren kapitalizmin nasıl bir sömürü sistemi olduğunu yakından gördü. Bilen Yoldaş işçi sınıfının kendine özgü sınıf (.....) sömürüye karşı baş kaldırma duygularıyla doluydu. Bu duyguların politik bir bilince dönüşmesinde dünyayı altüst eden Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi, sonra da bu devrimi tanıyan ve Türkiye Komünist Partisi'ni kuran komünistlerin doğrudan etkileri temel rol oynadı.

1. Dünya Harbinin sonu ve Oktobr Devrimi

Rusya'da patlayan 1905 burjuva demokratik devrimi Osmanlı İmparatorluğu'ndaki burjuva elemanlarını büyük ölçüde etkiledi. Yarı sömürge durumundan kurtulmak, iç pazarı bir ölçüde kendi eline almak isteyen, cılız ulusal burjuvanın sözcüsü durumundaki Jön Türkler 1908 yılında burjuva devrimini başlattılar.

Bilen, sonraki yıllarda bu devrim için şöyle diyordu: "1908 burjuva devrimi güdüktü. Burjuvazinin kendisi zayıftı. Hem içerde beylerle, toprak ağalarıyla, hem dışarda yabancılarla, Türkiye'yi paylaşmak için aralarında yarışan emperyalistlerle bu burjuvazi hemen pazarlığa oturdu. Öte yandan emekçi sınıfları, işçiyi, köylüyü, ilerici kuvvetleri ezgiye koyuldu. Demokratik devrime, demokratik burjuva devrimine bile yanaşmadı.

Egemenliği padişahla paylaşan burjuvazi, bir yandan işçi köylü hareketine terörle saldırırken, öte yandan da ulusal azınlıklara karşı kanlı bir kırım politikası izledi. Çok geçmeden de ülkeyi Alman emperyalizminnin sıralarında milyonlarca insanın kırımına yol açan emperyalist harbe sürükledi.

1. Dünya Harbi halk için büyük bir yıkım oldu. Harbin derin sarsıntıları Bilen Yoldaş'ın üzerinde büyük etkiler yapmakta, harbe karşı düşmanlık duygularını kamçılamaktaydı. Aynı zamanda Bilen Yoldaş bir yandan ulusal azınlıklar üzerindeki şövenist ve kanlı baskılara, öte yandan da ülkeyi yutmak isteyen emperyalizme karşı kinle doluydu. Geniş yığınlar gibi, genç yaştaki Bilen Yoldaş bu çıkmazdan, baskı ve sömürüden kurtuluş yolunu arıyordu. İşte Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi bu dönemde utkuya ulaştı ve tüm ülkelerin işçi ve emekçilerine olduğu gibi Türkiye halkına kurtuluş yolunun sosyalizm olduğunu parlak bir biçimde gösterdi.

Devrimin önderi Lenin tüm insanlığa devrimin ilk kararını, barış buyrultusunu okudu. Sömürgelerin, bu arada Türkiye'nin paylaşılmasını öngören emperyalistler arası gizli anlaşmaları açıkladı. Ve onları yırttı. Devrim tüm uluslar için kendi yazgısını özgürce belirleme ilkesini koşulsuz tanıdı. Köylüye toprak verdi.

Büyük Oktobr Devrimi umutsuzluk içinde kıvranan halk için büyük bir umut ışığı olarak parladı. Bilen Yoldaş'ın Lenin'e, Oktobr'a ve onun anayurdu olan Sovyetler Birliği'ne sarsılmaz inancının ve bağlılığının kökleri böylesine gerilere gider. Bilen Yoldaş şimdi Türkiye Komünist Partisi'ni, işçi sınıfını Büyük Oktobr Devrimi'ne bağlayan canlı bir köprüdür. Günümüzde çok az Komünist Partisi böylesine canlı köprüyle Kızıl Oktobr'a bağlıdır. Türkiye Komünist Partisi bununla haklı olarak övünüyor.

Ulusal Kurtuluş Savaşı ve Türkiye Komünist Partisi'nin Kurulması

Osmanlı İmparatorluğu 1. Dünya Harbi'nin sonunda çöktü. Emperyalist ülkeler Anadolu'ya daldılar. Bu durum halkımızın silâh elde saldırgana karşı koyması sonucunu doğurdu. Ulusal Kurtuluş Savaşı Büyük Oktobr'un etkileri altında oluşan komünist grupların da katıldığı halk çetelerince başlatıldı. Bolşevikler tüm doğu halklarına ellerini uzatıyor, onların Ulusal Kurtuluş Hareketi'ni destekliyorlardı. Ulusal Kurtuluş Savaşı Oktobr'un doğrudan etkileri altında boy verdi. Bir süre sonra da Kemalist burjuvazi emperyalist saldırıya karşı harekete geçti. Böylece memlekette emperyalizme karşı geniş bir ulusal cephe oluştu. Bu cephenin somut biçimi Kuva-i Milliye hareketiydi.

Türkiye Komünist Partisi, Büyük Oktobr Devrimi'nin dolaysız etkileri altında ve Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın ateşleri içinde kuruldu. Mustafa Suphi'nin önderliği altında 10 Eylül 1920 yılında Bakü'de toplanan 1. Kongre memleketteki komünist gruplarını bir çatı altında birleştirdi. 15 örgütten 75 delegenin katıldığı kongre, partinin önündeki ödevleri aydınlattı. Ulusal Kurtuluş Savaşı'na örgütlü ve silâhlı olarak katılma çağrısında bulundu. Türkiye Komünist Partisi'nin kurulması ve silâh elde, çete birlikleri örgütleyerek Ulusal Kurtuluş Savaşı'na katılması, ulusal burjuvaziyi ürküttü. Burjuvazi Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda hegemonyayı elden kaçırmamak için daha ilk adımda Türkiye Komünist Partisi'ne saldırdı. Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve arkadaşları Ulusal Kurtuluş Savaşı'na katılmak üzere memlekete dönerlerken pusuya düşürüldüler ve Karadeniz'de 21 Ocak 1921 yılında boğduruldular. Halk arasında dilden dile dolaşan bu kanlı olay, daha sonraki yıllarda Bilen Yoldaş'ın burjuvazinin sallantılı ikili niteliğini açıklıkla çözümlemesinde, sol sekterliği olduğu gibi burjuvazi ile sınıf işbirliği politikasına, oportünizme karşı ardıcıl bir konum almasında özel bir rol oynadı. Bu olay, Türkiye Komünist Partisi'ni savaş yolundan döndüremedi. Parti 1. Kongresi'nin aldığı kararlar, Mustafa Suphi'nin daha önce örgütlediği ve İstanbul'a, Anadolu'ya gönderdiği komünist militanlarca yaşama geçirilmeye başlandı.

Bilen Yoldaş'ın yaşamında bu komünist militanlarla ilişki kurmak bir dönüm noktasıdır. Öz, genç bir işçi olarak tersanede çalışırken Türkiye Komünist Partisi öncülüğünde kurulan bir çeteye bu Komünistlerin çağırmasıyla katıldı.

İşgai altındaki İstanbul'da yurtseverlerin, Komünistlerin örgütlediği yer altı direniş hareketi, ulusal kurtuluş savaşımızda büyük bir yer tutar. Bu direniş Anadolu'daki çetelere ilk silâhların sağlanmasında, Ankara'da İmalât-ı Harbiye fabrikasının kurulmasında baş rolü oynadı. Bilen Yoldaş bu çetin dönemde gizli savaş yöntemlerini, legal savaş biçimlerini, silâhlı, silâhsız savaşımı yaşam içinde öğrendi. Çok geçmeden Anadolu'daki çete savaşımına katıldı. Burada emperyalistlerle bağlı padişah ve halife ordularına, Anzavur hiyanetine karşı elde silâh savaştı.

Bu savaşlar içinde bir yandan ateşli bir yurtsever olarak yetişiyor, öte yandan da ilişki içinde olduğu komünistlerin etkisiyle Marksizm-Leninizm ilkelerini kavramaya başlıyordu.

Bir vuruşmada yaralanınca yeniden İstanbul'a döndü. Artık çetin savaşlardan geçmiş, genç yaşında başarılı bir savaş sınavı vermiş bir parti adayı olarak, Haliç tersanesi Fabrika Komitesi adayı olarak Türkiye Komünist Partisi üyeliğine alındı. Bilen Yoldaş, 1922 yılının Mart ayından bu yana 55 yılını partisine, işçi sınıfına, komünizm ülküsüne adadı. Yorulmak bilmeyen bir çabayla partimizin verdiği bütün görevleri yerine getirdi. Her kademede, her işte gerçek bir komünistin disiplinini, moralini, özverisini gösterdi. Onun partimizin sıralarındaki yaşamı ve savaşımı yeni komünist kuşaklar için örnektir. O, şimdi partimizin önderi olarak, genç komünistlere savaş yolunu gösteriyor. Onlarla bu yolda yürüyor.

Ulusal Kurtuluş Savaşının sonlarına doğru 15 Ağustos 1922'de Türkiye Komünist Partisi'nin 2. Kongresi Ankara'da önce açık sonra yasaklanınca gizli olarak toplandı. Bu kongre, partinin, başta Mustafa Suphi olmak üzere 15 önde gelen yöneticisinin Karadeniz'de boğdurulmasıyla ortaya çıkan boşluğu doldurmak ve partinin önünde duran görevleri saptamak amacını taşıyordu. Parti bütün halkı, tüm kuvvetleri emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık için savaşı utkuya ulaştırmaya çağırdı.

Ama burjuvazinin hegemonyasında yürüyen ulusal kurtuluş savaşının utkuya ulaşacağı anlaşıldığı zaman hükümet Türkiye Komünist Partisi'ne saldırıya geçti. Türkiye Komünist Partisi 1922 yılının Eylül ayında yasak edildi. Türkiye Komünist Partisi burjuvazinin yasaklama kararına karşı partiyi daha sıkı örgütlemeye yöneldi. Parti üyelerinin Marksist—Leninist eğitimini tamamlamak, her türlü durumda savaşmaya yetenekli, gözüpek, bilgili komünistler yetiştirmek işine koyuldu. Bu amaçla birçok parti üyesi Kızıl Oktobr'ın anayurdunda, Parti Okulunda okumaya gönderildi. Bilen Yoldaş işte bu dönemde Sovyetler Birliği'ne parti kararıyla gitti. Moskova'da Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi'nde öteki komünistlerle birlikte okumaya başladı. Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi'ndeki yıllar Bilen Yoldaş'ın Marksizm—Leninizm bilgisini artırmasına, Oktobr Devriminin pratik kazanımlarını derinden kavramasına, Bolşeviklerin savaş deneylerini yakından tanımasına olanak verdi. O, Moskova'da sosyalizmin yenilmez gücünü tanımakla kalmadı, devrimin bağrında boy veren Troçkist bozguncu akımlara karşı verilen ardıcıl savaşımı da yakından gördü.

Bilen Yoldaş eğitimini bitirdikten sonra 1925 yılında memlekete döndü ve hemen tutuklandı. Ne var ki, hapis, Bilen Yoldaş'ı devrimci eyleminden alıkoyamadı. Bu komünist bilincinin ilk örneklerini o zaman verdi.

Türkiye Komünist Partisinin 3. Kongresi Salih Hacıoğlu'nun hapiste bulunduğu bir sırada toplandı. Bu kongrede yönetime gelen Şefik Hüsnü grubu, partiyi yığınlardan koparma ve burjuvaziyle sınıf işbirliği çizgisine çekme politikası izlediler. Bilen Yoldaş o yıllarda parti örgütü içinde yönetici katlarda çalışıyor ve likidatörlere karşı kıyasıya bir savaşım veriyordu. O, oportünizmin, kariyerizmin ve fraksiyonculuğun ne denli zararlı olduğunu kendi deneyleriyle gördü ve anladı.

(.....) yılında Bilen Yoldaş'ın da tutuklanmasına yol açan Türkiye Komünist Partisi tutuklamasına, partiye başkaldıran Kıvılcımlı'nın fraksiyonculuğu sebep oldu. Bilen Yoldaş, Kıvılcımlı ve grubunun partinin onurunu kirletmesine izin vermedi. (.....) hücrelerinden, yargı salonuna kadar her yerde Türkiye Komünist Partisinin.... Bilen Yoldaş ve öteki komünistler bu tutuklanmanın sonucunda ağır hapis cezalarına çarptırıldılar. Memleketin dört bir yanındaki zindanlara atıldılar. Bu baskılar ne komünistleri yıldırdı, ne de onlara inanan işçi ve emekçileri savaştan geri çevirebildi.

Cumhuriyet'in 10. yılında hükümet bir af çıkardı. Komünistlerin bir bölümü, aralarında Bilen yoldaş da olmak üzere bu aftan yararlandırılmadılar. Ne

Arkası 7. sayfada

Demokratik Almanya Cumhuriyeti-sosyalizm yolunda 28 yıl

7 Ekim Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin ulusal bayramıdır. Bundan 28 yıl önce, 7 Ekim 1949'da, 2. Dünya Savaşı sonucunda oluşan anti-faşist, demokratik dönüşümler temelinde Alman işçi sınıfı, köylü, aydın ve öteki emekçi katmanlarla Ulusal Demokratik Cephe'de birleşerek Alman Sosyalist Birlik Partisi yönetiminde politik egemenliğini kurdu. Ve Alman toprağında ilk kez işçi-köylü devleti oluştu. Avrupa'nın ortasında sosyalist bir devlet kuruldu. Böylesi bir gelişme ulusiararası güçler dengesinin barıştan ve sosyalizmden yana değişmesinde büyük rol oynadı.

28 yıldır sosyalizm kuruculuğunda emin adımlarla ilerleyen Alman Demokratik Cumhuriyeti halkı ekonomik, teknik, kültürel, toplumsal, her alanda göz kamaştırıcı başarılar elde etti. ADC komünistlerinin uyguladığı Lenînci politika, ülkenin dünyada en gelişmiş 10 ülke arasında yer almasını, barış ve silâhsızlanmanın güçlü savunucularından birisi olmasını sağladı.

Bugün ADC vatandaşları bunalım, işsizlik, yarınlarından güvensizlik nedir bilmez. Gelişmiş sosyalist toplumu başarıyla kuran ADC halkının yaşam düzeyi gittikçe iyileşmektedir. Resmi verilere göre yalnız 1971 ve 1975 yılları arasında 4,5 milyon vatandaşa yeni konut sağlanmıştır. Partinin 9. Kongresinde kabul edilen son 5 yıllık ekonomik gelişme planında ise yeni 850 bin konutun kurulması öngörülmüştür. ADC emekçileri bu ödevi başarıyla yerine getiriyorlar. Yine bu yılın mayıs ayından beri 1 milyon 200 bin işçi için 40 saatlik çalışma haftası uygulanmasına geçilmiştir. Bu ülkede sağlık hizmetleri parasız, kiralar düşük, fiyatlar sabittir. Ekonominin gelişmesiyle emekçilerin gelirleri de sürekli artmaktadır. İlâçlar parasızdır. Hamilelik ve çocuk gelirleri sürekli arttırılmaktadır. İkinci ve daha sonraki çocuklar için annelere işlerinin korunması şartı ile 1 yıllık ücretli izin verilir. Her kadının, ev işleri ile uğraşabilmesi için ayda 1 gün ücretli izine hakkı vardır. Ayrıca, çalışan ailelerin çocukları için bedava denecek kadar ucuz çocuk yuvaları ve yeterli çocuk bahçeleri vardır.

Sosyalist ülkeler topluluğunun bölünmez, eşit haklı bir üyesi olan ADC halkı, bu tarihsel başarıları ASBP'nin Marksçı-Leninci yönetimi altında elde etmiştir. Özellikle partinin 9. Kongresi, gelişmiş sosyalist toplumun kurulması yolunda yeni bir aşama açmıştır. Gürbüz bir sosyalist ülke olarak gelişen ADC 'nin uluslararası otoritesi gittikçe artmaktadır. ADC, Avrupa'nın göbeğinde barış ve güvenliğin ileri bir kalesi olmuştur.

Bütün başarılarını, Sovyetler Birliği ve SBKP ile, öteki sosyalist ülkelerle birlikte yürütülen Leninci politikanın ürünleri olarak gören ADC halkı, proletarya enternasyonalizmi ilkelerine sımsıkı bağlı olduğunu somut örneklerle kanıtlıyor.

Yüce Karl Marks'ın devrimci ilkelerini onun anayurdunda gerçekleştirmek yolunda yürüyen sosyalist ADC'nin yaşamın bütün alanlarında elde ettiği başarılar, Marksizm-Leninizm'e, proletarya enternasyonalizmine bağlılığı, bütün kapitalist ülkeler emekçileri için olduğu gibi, ulusal bağımsızlığı ve sosyal kurtuluşu için savaşan Türkiye halkının, işçi sınıfının, ilerici güçlerinin de güç kaynağı oluyor.

Amerikan, Batı Almanya emperyalistleri ve NATO'ya karşı savaşta halkımız ADC emekçilerinin deneylerinden, başarılarından, savaşından kendisine ders çıkarıyor. ADC ve Türkiye halkları arasında dostluk ve kardeşlik ilişkilerinin geliştirilmesi için savaşıyor.

●

Oportünizm yine başkaldırdı -III

Emine Engin

Sovyetler birliği, yiğit Sovyet halkı II. Dünya Savaşı'nda faşizmi büyük bir yenilgiye uğrattı. Sovyetlerin bu büyük zaferi, yeni sosyalist ülkelerin doğuşu, sosyalizmin dünya sistemi oluşu emperyalizme tümden güçlü bir darbe oldu. Savaş sonrasında bir yandan göreceli olarak barışçıl bir dönem açılırken, öte yandan yenilgiyi sindiremeyen emperyalizmin ideolojik, politik saldırıları yoğunlaştı ve soğuk savaş başladı. Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin ardıcıl barış politikasıyla, soğuk savaşın da buzlarını kıra kıra bugünlere geldik, bir yumuşama süreci başladı, emperyalistler Helsinki'de masaya oturmak zorunda bırakıldılar.

Bu döneme bakınca, soğuk savaş sırasında yoğunlaşan anti—Sovyetizmin etkilerini görüyoruz. ABD Komünist Partisi Genel Sekreteri Gus Hall'un dediği gibi, oportünizm emperyalizmin saldırılarını en çok yoğunlaştırdığı noktalarda baş verir: 1956 Macaristan olaylarının "eleştirisinden", 1968 Çekoslovakya olaylarının "kınanmasına" ve bugün sosyalist ülkelerde "insan haklarını (!)" savunmaya varan, giderek azıtan oportünist çöküntü.

Yine aynı dönemde, sosyalist sistemin ardıcı çabalarıyla soğuk savaşın buzları kırılırken, Batı'da kimileri, barışın sınıf savaşımıyla örülü tutarlı bir savunusu yerine, ilkelerden ödün ve anti—sovyetizm yoluyla, sınıflararası uzlaşma ile yumuşama sürecini akıllarınca "hızlandırma" yolunu tuttular. Legal koşullarda, parlamentodan da yararlanarak çalışmayı legalizme, parlamentarizme uzattılar. Ve proletarya enternasyonalizminin, diktatörlüğünün, devrimin kimilerince açıkça inkâr edildiği bugünlere geldik.

Böylece, önceki yazımızda söz ettiğimiz ekonomik koşullar, toplumsal ortamın da etkisiyle oportünizme temel oldu. Gelecek yazımızda Lenin'in öngördüğü ikinci noktayı, oportünistlerin savundukları fikirleri ele alacağız. Ancak buna geçmeden birkaç noktaya değinmek gereklidir.

Söz edilen ekonomik—toplumsal koşullar temelinde başkaldıran oportünizm, işçi sınıfının devrimci niteliğinin silindiği anlamına mı geliyor? Hayır. Lenin, bir yandan Batıda oportünizmin köklerini en gerçekçi biçimde, açıkça, mertçe koyarken, öte yandan bunun tarihsel açıdan geçici bir olgu olduğunu, işçi sınıfının üretimdeki yeri sonucu tek ve en devrimci güç olduğunu vurgulamıştır. Lenin'in görüşlerini bugünkü koşullara uygun olarak yineleyince kimilerine goşistlik gibi geliyor. Oysa goşizm, oportünizme bakıp, işçi sınıfının tarihsel misyonunu reddederek Leninizmden apayrı bir yola sapar.

Kimileri Batı'da başkaldıran oportünizmin toplumsal ekonomik temeline bakıp, bu kez de Batı'da devrimci durum çıkabilme olasılığını bile reddediyorlar. Bu da yanlıştır. Şu anda Batı'da devrimci durum yoktur. Ancak kapitalizmin genel bunalımı derinleşiyor. Faşizm tehlikesi gelişmiş kapitalist ülkelerde de yavaştan hortluyor. Devrimci durumun embriyonik belirtileri görülüyor. Ayrıca 20. yüzyılda Batı'da defalarca devrimci durum olgunlaşmıştır. Bu konuda devrimci durumdan ümidi yitirmek yerine, küçük burjuva pesimizmi yerine, bir noktayı vurgulamak gerek: Batı'da oportünizmi ezip geçmeden devrimci durumların devrime ulaşması olamaz. Batı işçi sınıfı kapitalizmin en değerli ürünlerindendir. Asırların deneyinden geçmiş bu şanlı sınıf, burjuvazinin de oportünizmin de zincirlerini kıracak, çağsal etkileri olan devrimler yapacaktır. Zafer işçi sınıfınındır.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde faşizm yine sahneye sürülüyor

Son yıllar içinde tüm Batı Avrupa ve Kuzey Amerika'da faşist propaganda ve eylemlerin arttığı görülüyor. Avusturya, İtalya ve Belçika'da eski Nazi SS subaylarının yönettiği faşist örgütler toplantılar ve gösteriler düzenliyorlar. Britanya'da faşist Milli Cephe Partisi eylemlerini yoğunlaştırıyor. seçimlere aktif olarak katılıyor, yerel seçimlerde oylarını arttırıyor. Amerika Birleşik Devletleri'nde Nasyonal Sosyalist Parti, John Birch Derneği ve Ku Klux Klan'la birlikte siyah halka, yahudilere, ilerici kuruluşlara ve özellikle ABD Komünist Partisi'ne karşı daha açık ve şiddetli saldırılar düzenliyor.

Batı Avrupa faşistlerinin son zamanlardaki en büyük eylemlerinden biri de, katil SS subay eskisi Kappler'in İtalya'da tedavi gördüğü hastaneden kaçırılışıydı. Federal Almanya Cumhuriyeti'nin sosyal demokrat hükümeti ise, Kappler'i İtalya'ya geri vermeyi reddetti. Üstelik bu katili polis koruması altına aldı

ABD Komünist Partisi Genel Sekreteri Gus Hall'un da belirttiği gibi, "Şu anda bazı küçük faşist grupların varlığından daha önemli olan şey, faşizmin kitle tabanı için ideolojik ve politik hazırlıkların yürütülmesidir." Bunda da, Emperyalist ülkelerin kitle haberleşme araçları can alıcı bir rol oynuyor. Örneğin, Federal Almanya sinemalarında gösterilen Hitler'i "eski Avrupa'nın kurtarıcısı", "ölümsüz bir fatih" olarak tanıtan "Hitler'in Mesleği" adlı film, faşistlerin arayıp da bulamayacakları türden bir propagandadır. FAC'nin en popüler dergi ve gazeteleri filmi öve öve bitiremiyorlar. Der Spiegel, film üzerine, "Batı Alman-ya'da ilk kez film yapımcıları, anti- faşistlerin Führer'i göstermek istedikleri canavar görünüşünden kurtardılar... Hitler'i ve çağını tarihi açıdan gerçekçi gösteren bir film yaptılar" diyor. Der Welt ise, "Filmin Alman halkının ve Hitler'in birbirini aradığını ve bulduğunu kanıtladığını" söylüyor. Gazete, filmin "şimdiye dek anlaşılmayan veya üzerinde hiç söz edilmeyen Führer'in başarısını, öğretmenlerin, ana babaların ve gazetecilerin anlamasına" yardım ettiğini öne sürüyor. Stern dergisi de Goebbels' in anılarını yayımlıyor

Britanya'da The Times gazetesi, kısa bir süre önce faşist Milli Cephe yöneticisi ile yaptığı görüşmeyi sayfa dolusu verdi. Yazı, "Üstün Irk için Üstün Plan: Milli Cephenin Britanya'yı Görüşü" başlığını taşıyordu.

Faşizm, kapitalist sistemin derin kriz dönemlerinde, işçi sınıfının sermayeye karşı devrimci savaşımının büyük boyutlar aldığı durumlarda güncel tehlike olur. Bugün emperyalist ülkelerde yavaştan baş kaldıran faşist tehlike de, 1970'lerde kapitalist dünya ekonomisini sarmaya başlayan derin krizin bir yansımasıdır. L.İ. Brejnev, SBKP 25. Kongresi'ne sunduğu Rapor'da, şimdiki ekonomik krizin "yalnız 1930'ların başlarında görülen krizle karşılaştırılabilir ölçüde büyük" olduğunu belirtmişti.

İkinci Dünya Savaşı'nı izleyen 25 yıl içinde, kapitalist dünyada göreceli bir rahatlama ve büyüme oldu.

Emperyalizmin çıkışı ve Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi ile başlayan kapitalizmin genel bunalımı şimdi yeni bir döneme girdi. Bu durumu ortaya çıkaran olgular, dünya sosyalist sisteminin güçlenmesi, ulusal bağımsızlık için emperyalizme karşı savaşan halkların utkusudur. Bu derin kriz karşısında emperyalist ülkeler, işçi sınıfı ve emekçi halk üzerindeki sömürüyü artırıyor. İşçi sınıfının yaşam koşullarına benzeri görülmemiş bir saldırı düzenliyor. Ve bunu maskelemek için de anti-Sovyetizm, anti-komünizm, ırkçılık ve şovenizm dalgalarını yayıyor. Faşizmi kâh eski Nazi artıkları, kâh yeni yetme faşistler eliyle yine sahneye sürüyor.

●

Savaş Yolu Türkiye'de yayınlandı. "75. doğum yıldönümünde kavgada bayrağı dipdiri en önde ve en yüksekte tutan S. Üstüngel Yoldaş'a armağan" olarak Konuk Yayınları'ndan çıktı. Bu eğitici, çok değerli güzel kitap, devrimci hareketin tümüne biçilmez bir armağandır. İlk ağızda yalnız İzmir'in Kemeraltı'nda binlerce, kapış kapış satılması bunu kanıtlıyor. Bu onuriu girişim için Konuk Yayınları'nı kıvançla, içtenlikle kutlarız!

S. Üstüngel

SAVAŞ YOLU

DÜNYAYA BAKIŞ

FKP, ULUSALLAŞTIRMALARDAN ÖDÜN VERİYOR

Fransa Komünist Partisi (FKP) Genel Sekreteri Georges Marchais altı ay sonra yapılacak olan parlamento seçimlerinde birleşik sola utkuyu sağlamak için elinden gelen herşeyi yapacağını belirtti. FKP, Sosyalistler ve Sol Radikallerle seçim politikasında ortaya çıkan ayrılıkları gidermek için ulusallaştırma konusunda büyük ödünler veriyor.

FKP, ulusallaştırılacak endüstri kuruluşları listesinden Peugeot-Citroen otomobil fabrikalarını ve ülkenin en büyük petrol şirketi Campagnie Française Des Petroles'yi çıkarmaya hazır olduğunu bildiriyor. Ulusallaştırılacak şirketlerin yan kuruluşlarının sayısını da 1008'den 729'a indirmeye hazır olduğunu açıkladı. Marchais, bunun FKP'nin "uzlaşma ruhuyla verdiği ödünler" olduğunu belirtti.

SOARES VE ORTAK PAZAR

Portekiz Hükümeti Başbakanı Soares, Ortak Pazar yardımı ile ülke ekonomisini yeniden planlamak istiyor. Soares, Portekiz, AET kuruluşlarına ve işleyişine ne kadar çabuk ve uyumlu girerse, bunun ülke çıkarlarına olduğu kadar AET çıkarlarına da uygun olacağını söyledi.

Soares, aynı zamanda, Ortak Pazar'a üyeliğin Portekiz için politik önemi üzerinde durarak, bu, "yeni kurulmuş olan demokratik kuruluşlarımıza ve paylaşmak istediğimiz yazgının geri döndürülmez yoluna sağlam siper sağlayacak zorunlu bir niteliksel sıçramadır" dedi.

FKP'DE ANKET

Louis Harris'in anketini yanıtlayan Parti üyelerinin %66'sı Sovyetler Birliği'ndeki politik tutuklular hakkında endişe ettiklerini ve %46'sı ise, Sovyetler Birliği'ndeki yönetimin "özgürlük" yolunda bir "engel" olduğunu öne sürdüler.

CGT YÖNETİCİSİ SSCB'NİN MADALYA ÖDÜLÜNÜ REDDETTİ

Fransız sendika konfederasyonu CGT'nin yöneticisi ve FKP MK Politbüro üyesi Georges Seguy, Sovyetler Birliği'nin, 50. doğum yıldönümü için kendisine sunduğu Oktobr Devrimi Nişanı'nı reddetti. Gerekçe olarak da "Sovyetler Birliği'nde insan haklarının olmadığı" iddiasını öne sürdü.

Nereden nereye...

CIA

CIA, son 25 yıl içinde, insan beynini kontrol etmeyi amaçlayan araştırmaları için 25 milyon dolar harcadığını açıkladı. Böylece ABD'de, ekonomik, politik ve askeri çıkarlar uğruna temel insan hak ve özgürlüklerinin nasıl ayakiar altına alındığına bir örnek daha ekiendi.

TKP, Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın kısa biyografisi

Baştarafı 5. sayfada

var ki, nisbeten gevşeyen baskı koşullarından yararlanan Bilen Yoldaş, Sinop kalesine sürgün edilirken yolda jandarmaların elinden kaçtı.

Türkiye Komünist Partisinin 4. Kongresi 1932 yılında Haliç'te illegal olarak toplandı. Bu kongre partinin yeni koşullarda, özellikle evrende harp tehlikesinin belirdiği, faşizmin emperyalist ülkelerde yönetime geldiği, Türk burjuvazisinin gözlerini faşizme doğru çevirdiği bir dönemde toplandı. Böylesi bir dönemde partinin önündeki görevlerin üstesinden gelebilmesi için yeni koşullara uygun bir programa gereklilik vardı. Partinin 2. Programı bazı sekter yanlar taşıyordu. Kongre somut görevleri saptadı ve Merkez Komitesi'ni yeni bir program taslağı hazırlamakla görevlendirdi. Çok sonra Bilen Yoldaş'ın önderliğinde toplanan Konya Konferansı bu görevi yerine getirdi.

Kongre sırasında yeniden tutuklamalar oldu. O nedenle 1934 yılında Merkez Komitesinin Plenumu toplandı. Plenum'a hapisten kaçan Bilen Yoldaş da katıldı. Derhal parti içinde küçük burjuva çizgisini suçladı.

Merkez Komitesi, Şefik Hüsnü'nün Komintern'de Türkiye Komünist Partisi'ni temsil etmesine karşı çıktı. Yönetimde yenilikler yapıldı. Buna göre Reşat Fuat Baraner ve Bilen yoldaşlar değişimli olarak Genel Sekreterlik ve Komintern temsilciliği yapacaklardı.

Bu yıllarda onun örgütçülük ve konspiratörlük yeteneklerinin üstünlüğü kanıtlandı. Bilen Yoldaş, 1938 yılında Komintern'de Türkiye Komünist Partisi temsilcisi olarak göreve başladı.

Bilen Yoldaş'ın Komintern'deki çalışmaları Türkiye Komünist Partisinin o yıllarda ulusal ve enternasyonal görevlerini başarıyla yerine getirmesinde belirleyici rol oynadı. Bilen Yoldaş, Dimitrov, Pik gibi uluslararası komünist hareketin önde gelen yöneticileriyle çalıştı. Davos, Marat ve Erdem adlarıyla Komintern'in verdiği bütün görevlerin başarıyla üstesinden geldi. Faşizmin kudurgan şekilde insanlığın üstüne atıldığı 2. Dünya Savaşı yıllarında Bilen Yoldaş barış için ve faşizmin yenilgiye uğratılması, ülkemizin kurtarılması için yorulmak bilmez çabalar harcadı.

Sovyetler Birliği faşist harp makinesini ezdikten sonra insanlığın ilerlemesinde yeni aşama başladı. Sosyalist Dünya Sisteminin oluşmasıyla, sömürge sisteminin dağılmaya başlamasıyla, kapitalizmin bunalımı daha da derinleşti.

Emperyalist ülkeler sosyalist ülkelere karşı soğuk harp dönemini başlattılar. Bu dönem Türkiye için acı sonuçlar doğurdu. Truman doktrini ve Marshall Planı, Türkiye'nin Amerikan emperyalizmine bağımlı kılınmasına yol açtı.

Daha harp yıllarında Hitler faşizmine yaltaklanma politikası nedeniyle geleneksel Türk-Sovyet politikasına hıyanet eden burjuvazi, bu kez açıktan açığa anti—Sovyetizmi dış politikasının temeli haline getirdi. Emperyalistlerin Kore halkının kurtuluş savaşını boğma girişimlerine Türkiye de sokuldu. Daha sonra ise, bugün de halkımızın, ekonomimizin belini büken, ulusal güvenliğimizi sürekli tehdit altına sokan NATO'ya girildi.

Türkiye Komünist Partisi Kore harbine ve NATO'ya bağlanmaya karşı kesin bir tutum aldı. Anti—komünizmin kanlı terörüne karşı İskenderun ve başka yerlerde barış savaşımı, işçi sınıfının direnişleriyle örüldü. Amerikan emperyalizminin kuklası Bayar—Menderes grubunun erki ele geçirdiği bu yıllarda burjuvazi yine Türkiye Komünist Partisi'ne yüklendi. Gerçi uzun yıllardan beri hapiste yatan Nâzım Hikmet, özellikle Bilen Yoldaş'ın örgütlediği uluslararası dayanışmanın ve ülke içindeki demokratik güçlerin savaşımının sonucunda serbest bırakılmıştı. Ama burjuvazi terörden vazgeçmedi. 1957 yılında Türkiye Komünist Partisi'nin çok sayıda uyesi tutuklandı. Bazısı işkence altında öldürüldü. Çoğunluğu ağır hapis cezasına çarptırıldı. Türkiye Komünist Partisi'ne karşı yönelen bu darbe birçok tutuklanmaya oranla daha yıkıcı sonuçlar doğurdu. Çünkü parti yönetiminde bulunanlar partiyi yığınlardan koparmış, onu dar bir aydınlar örgütü durumuna (.....) zayıflatmışlardı. Tutuklanmada parti yönetiminin konspirasyon kuralını çiğnemeleri, devrimci uyanıklığı elden bırakmaları büyük bir neden olmuştur.

Bilen Yoldaş, komünist harekete vurulan bu darbenin etkilerini kırabilmek için yoğun bir çalışmaya koyuldu. Bu çalışmaların sonucunda terörün hiçbir zaman susturamayacağı bir propaganda—ajitasyon aygıtı ortaya çıktı. 1958 yılında ülkemizin tüm ulusal, demokratik güçlerinin sesi olan Bizim Radyo kuruldu.

Menderes—Bayar diktasının devrilmesinde, komünistlerin, öteki yurtsever güçlerin karanlık, anti—komünist teröre karşın yeniden ayağa kalkmasında bu çabaların büyük bir rolü oldu. Barışın, demokrasinin, özgürlüğün sesinin kısılmayacağı kanıtlandı.

* * *

Bilen Yoldaş 1957 yılında yapılan Komünist ve İşçi Partileri Konferansında TKP'yi temsil etti. Partinin dağıldığını sanan işbirlikçi burjuvazi Bilen Yoldaş önderliğinde Türkiye komünistlerinin yükselen sesi karşısında oportünizmi yeniden canlandırdı. Kıvılcımlı ve grubunun aynı yıllarda ortaya çıkması, TKP'nin yeniden örgütlendiği 1957 yıllarına boşuna rastlamıyor.

Bilen Yoldaş, 3 yıl sonra, 1960 yılında Dünya Komünist ve İşçi Partilerinin Konferansına Saydan yoldaşla birlikte katıldı. Bu Konferans,uluslararası durumdaki köklü değişimleri çözümledi, emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşımın çerçevesini çizdi, Komünist ve İşçi Partileri arasındaki birliği perçinledi.

1960 yılında ülkemizde bir askersel devirmeyle Demokrat Parti hükümeti alaşağı edildi. Bu hareket köklü bir değişim getirmedi, anti—komünist politika ortadan kalkmadı. Ama yine de bazı sınırlı demokratik özgürlükler kazanıldı. Türkiye İşçi sınıfının ve demokratik güçlerin nice yıllardır kalın barajlar gerisinde biriken gücü bu cılız demokratik özgürlüklerle bile bir çırpıda çığ gibi büyümeye başladı. TİP'in kurulması, sonra da DİSK'in örgütlenmesiyle memlekette ileri adımlar atıldı. Ama bu adımlar kuşkusuz yeterli değildi. Komünist Partisinin önderliği olmaksızın işçi hareketinin kalıcı kazanımlar elde etmesi, hele kurtuluşa kavuşması olanaksızdır.

TKP'nin gelişen koşullardan yararlanarak daha iyi örgütlendirilmesi, yeni bir parti programı ve tüzüğünü önderlik görevini üslenmesi gerekiyor. Bu görevi, 1973 yılına dek, Bilen Yoldaş'ın çetin savaşımına karşın yerine getirilemedi.

Bilen Yoldaş 1969 Komünist ve İşçi Partilerinin Danışma Toplantısına katıldı. Bu Toplantı, emperyalizme, harpçiliğe, gericiliğe, faşizme ve ırkçı rejimlere karşı savaşta anti—emperyalist ve barışçı güçleri ortak savaşa çağırdı. Komünist ve İşçi Partilerinin önünde duran sorunları aydınlattı, sağcı ve solcu revizyonizme karşı komünist hareketin birliğini savundu.

12 Mart faşist biçimi yönetim, serüvenciliğin, Maoculuğun işçi sınıfına düşman karakterini, faşizmin aracı olduğunu ve legal sosyalist akımın dayanıksızlığını gösterdiği gibi, Parti yönetimindeki uyuşukluğun, beceriksizliğin zararlarını da gözler önüne serdi. Bu koşullarda, 24 Mayıs 1973 günü toplanan TKP Politik Bürosu Parti yönetiminde değişiklik yaptı. TKP Genel Sekreterliğine Bilen yoldaş getirildi. Bu tarihsel kararlar, Türkiye işçi sınıfının savaşımında yeni bir aşamayı başlattı. TKP bütün alanlarda bugüne dek görülmeyen bir atılım içine girdi. Bilen Yoldaş adım adım hazırladığı bu atılım dönemini simgelemek üzere MK organına bu nedenle Atılım adını verdi. TKP'nin hızla geliştiği bir aşamada Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin Berlin Konferansı 29-30 Haziran 1976' da toplandı. Bu toplantı önemli bir belgeyi onayladı. Bilen Yoldaş toplantıda dünya komünist ve işçi hareketinin birliğini savundu. Proletarya enternasyonalizminden her türlü ayrılışı, özellikle anti-Sovyetizmin her türlüsünü kesin bir dille suçladı. Konferans TKP'nin uluslararası saygınlığının hızla arttığını gösterdi. Ortak belgede, TKP üzerindeki yasağın kaldırılması istendi, ülkemizdeki tüm ilerici güçlerle dayanışma dile getirildi.

TKP, Bilen Yoldaş'ın Leninci önderliği altında kısa zamanda yeniden örgütlendi. Bunun ilk sonucu 26 Şubat 1977 günlü MK bildirisiyle açıklanan TKP Konya Konferansı oldu. Bütün parti örgütlerin temsil yeteneğinde bir delegasyonla toplanan TKP Konferansı, partinin yeni program ve tüzüğünü, Genel Sekreteri, parti yönetim organlarını onayladı. Bilen Yoldaş bu tarihsel konferansa MK adına bir rapor okudu.

Şimdi TKP Bilen Yoldaş'ın önderliğinde çetin savaşların içindedir. Partimiz, bu çetin savaş yolundan, Mustafa Suphilerin, Salih Hacıoğullarının geleneğinden gelen ve her türlü zorluğu yenmeyi bilen yeni kuşaklarla savaşlarını her gün biraz daha kabartıyor.

Büyük Oktobr Devrimi'nin 60. yılında TKP Lenin'in partisi SBKP'yi, büyük Sovyet ülkesinin yeni kazanımlarını coşkuyla selâmlıyor. Bilen Yoldaş'ın "Sovyetler Birliği yaşasın" belgisini, Partimiz, ülkemizin bağımsızlık, her türlü sömürüden kurtuluş savaşında yol gösterici belgi olarak görüyor. Partimiz Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi yolunda ilerliyor!

editörümüzün

Baştarafı4. sayfada

mantarlarına karşı sürekli savaşmak. Komünist yoldaşlık. Kavgada yoldaşını yalnız bırakmamak. Onu korumak, gözetmek, sakınmak, ona kötü söz söylememek, onu incitmemek. Yoldaşı için canını vermeye hazır olmak. Leninizmi durmadan, hergün öğrenmek. Bilen yoldaş Haliç'ten gelen bir işçi. Ama bugün dünya ve Türkiye devrim hareketinin, komünist hareketinin önde gelen bilgelerinden, önde gelen teorisyenlerinden. Yani ne yapacağını bilebilmek, ne yapacağını bilmek... Bilmek de yetmiyor. Bildiğini de uygulayabilme cesaretine sahip olmak. Sonra, göze çarpmayan, parlak olmayan işleri, "küçük işler", "bürokratik işler" diye küçümsememek.

Başarıyla sarhoş olmamak. Geçici yenilgilerden de yıkılmamak. İşçi sınıfına güvenmek. Ve bence, belki de en önemlisi alçak gönüllü olmak. Gösterişten, cilâdan, büyük lâf edip iş yapmamaktan, burnu büyük olmaktan kaçınmak. Tüm bu özellikleri Bilen Yoldaş yaşamı boyunca, sayısız kezler kanıtlamıştır. Bizler de aynı yoldan yürüyoruz. Onun çalışma stilini kendimize örnek alıyoruz.

Arkadaşlar,

Bu yaş gününün bizler için, İTİB'liler için bir başka anlamı daha var. İngiltere'de yukarıda saydığımız bu özelliklerle ters düşen tavırlara, ideolojik politik yanlışlara karşı savaş açmamızdan bu yana bir yıl geçti. Bugün kesinlikle söylüyoruz ki, bu savaştan başarıyla çıktık. Devrime, işçi sınıfına, Leninci yola inançlı, tüm yaşamını bu yolda vermeye hazır bir kadro bu yolda yetişiyor. Tüm bunlar Bilen Yoldaş'ın uğrunda bir ömür savaştığı, savaşmakta olduğu şeylerdir. Yaşgününü bunun için biz, bir başka türlü kutluyoruz. Yaşgünü bunun için de bizlere kutlu olsun.

İ. Bilen, TKP'nin Leninci Genel Sekreteri, dünya işçi sınıfının önde gelen,enternasyonalist bir eridir. Türkiye devrim hareketinin, içinden çıktığı yiğitlerin yiğidi işçi sınıfımızın, halkımızın özverili, savaşkan önderidir. İ. Bilen'in işçi sınıfına, halka adanmış, zindanlarda, işkencelerle, sürgünlerle dolu yaşamı, TKP saflarındaki 55 yıllık ilkeli, atılımlı, bilgili savaşımı, önderliğinin simgesidir. Halkımız bu yiğit evlâdıyla onur duyuyor. "Bilen Yoldaş çok yaşa" sesleri tüm işçilerden, gençlerden, ilericilerden yükseliyor. Türkiye devrim hareketinin, ileri demokrasi savaşımının kopmaz bir parçası olan bizler de bu sese katılıyoruz. BİLEN YOLDAŞ ÇOK YAŞA!

TKP'nin 5 Ekim

Baştarafı 1. sayfada

mak için hükümete yeşil ışık yakıyor. Bu tehlikeli gidişin karşısına en başta işçi sınıfı dikilmiştir. Sınıf sendikacılığı gelişiyor, güçleniyor. Maden-İş greviyle ulusal çapta ve uluslararası planda güçlü bir dayanışma hareketi oluşuyor. Demokratik, antifaşist, anti-emperyalist güçler işçi sınıfının çevresinde yer alıyor. Ulusal Demokratik Cephe ülküsü geniş emekçi yığınlara mal oluyor. Bu ülküyü yaygın bir örgütlenme ile, yığın eylemleriyle somut bir güç haline getirmek, yaşama geçirmek gündemde duruyor.

Faşizm tehlikesi kapıyı çalarken gerici-egemen çevrelerin önemli bir saldırı hedefi de DİSK oluyor. Kimi Cumhuriyet Halk Partili sendikacılar da böylesi bir saldırının aleti durumuna düşüyor. Türk-İş yöneticiletinin genel grev oyalamacasından sonra verdikleri muhtıra, polisin yetkilerini arttırma istemleri, sarı sendikacılığın işçi sınıfının haklarına karşı olduğunu bir kez daha açığa vuruyor. Genellikle Türkiye Komünist Partisi düşmanlığı, sınıf sendikacılığına saldırı ile atbaşı gidiyor.

Cumhuriyet Halk Partisi yöneticileri, Demirel hükümetinin açık halk düşmanı politikası ve faşist tehlikenin artması karşısında parlamento içine kapanmış suskun, pasif duruyorlar. Kimi legal sosyalist partilerin yöneticileri de Ulusal Demokratik Cephe hareketine yan çiziyor, hatta ona karşı tutum alıyorlar. Ancak bu partilerin içinde ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinden yana olanlar, faşist tehlikeyi görenler vardır. Bu durumda onlar elikolu bağlı oturamazlar.

Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfının, halkımızın karşısında taşıdığı sorumlulukla faşist tırmanışı göğüslüyor. Partimiz, işçi sınıfının birliğini savunuyor. Bütün anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin cephe birliğinin somut bir platform çerçevesinde gerçekleştirilmesi için savaşıyor. UDC'nin yaşama geçirilmesi, faşist tehlikenin yuvası olan Demirel hükümetinin devrilmesi, demokratik, halktan yana bir hükümetin işbaşına getirilmesi, halkın zam, enflasyon, pahalılık cehenneminden kurtulması, ordunun emperyalizme bağımlılıktan, faşist tırmanışa dayanak olmaktan çıkarılması, bölgemizde barış ve güvenliğin sağlanması için savaş günceldir ve zorunluluktur. UDC hareketi yığınsal gösteri ve direnişlerle, yaygın bir örgütlenmeyle faşist tırmanışı durdurabilecek gücü kendi içinde taşımaktadır. TKP, büyük tehlikeye karşı geniş emekçi yığınları, bütün ulusal güçleri birliğe, savaşa çağırıyor.

TKP Merkez Komitesi
5 Ekim 1977

Faşist tırmanışla

Baştarafı 1. sayfada

mut: İş, ekmek, özgürlük. Türkeş bunlara düşmandır.

MC kaynıyor, AP çalkalanıyor. Burjuvazinin açmazı kendi iç çelişkilerini de keskinleştiriyor. 3 AP'li bakan istifa etti. Bu durumda tekelci sermaye bir yandan açık faşizme yürürken, öte yandan ne olur ne olmaz, önlemler alıyor. Eski oyunları süsleyip püsleyip yine sahneye sürüyor. İzmir'de toplanan Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun (TİSK) yönetim ve yürütme kurulları üyeleri ile temsilcileri ortak bir toplantı yaparak CHP-AP koalisyonu olasılığı üzerinde görüştüler, ortam uygun dediler. TİSK Genel Başkanı Halit Narin, toplantıdan sonra yaptığı açıklamasında zamların suçlusunun işçi ücretleri olduğunu iddia ederek, MC'yle, CHP-AP koalisyonu ile olsun, asıl amaçlarının nereye vurmak olduğunu bir kez daha açık seçik gösterdi.

Tehlike bu denli kapıya dayanmışken, CHP yöneticilerinin pasifliği MC'nin ve MHP'nin işini daha da kolaylaştırıyor. CHP yöneticileri, savaşımı parlamentonun dört duvarı arasında hapsetmeye çabalıyorlar. Böyle yapmakla halka açıkça ters düşüyorlar. Halkımız MC'ye karşı UDC'den, UDC çatısı altında yığınsal eylemlerden yanadır. TİP ve diğer legal sosyalist partilerin oportünist yöneticileri de UDC'ye, işçi sınıfı çevresinde kenetlenen bu halk birliğine karşı gevezelik ederek, tırmanan faşizmin ekmeğine yağ sürüyorlar.

Günün en acil görevi faşist diktatorayı dayatma çabalarına karşı savaştır. Bu savaşta halkımızın en büyük güvencesi işçi sınıfıdır. Böylesi bir savaşta yan çizenler hem kaçak, hem de korkaktırlar. İşçi sınıfımızın öncülüğünde UDC'de kenetlenmek, faşizmi her türlü yığın eylemleriyle altetmek için ileri!

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Zamlar, kıtlık ve "hamleler" ülkesi

MC yeniden kuruldu kurulalı, ölüm, terör yine aldı yürüdü.

Sözüm ona barıştan, refahtan yana olan bu eli kanlı ihanet cephesi, hiç utanmıyor. Zam furyası başladı. Tekel mallarına %150 zam yapıldı. Benzin, motorin, mazot, fuel—oil,elektrik, DDY ve DTT zamları sırada. İlâç yok, ekmek yok. İçecek, yiyecek yok. Kıtlık var. Kıtlık!

İşte "böyyük Türkiye..." Dev sanayi hamleleri ülkesi (!)", "Barış ve refah (!) devleti".

Halkımızın direnişi yükseliyor, maddi güce dönüşüyor.

Ama hâlâ "iç barış" sesleri, dar parlamento içi boş hesaplar kesilmedi. Parlamento, sokaktaki yığınsal eylemlere arka olduğu ölçüde önemli bir silâh. Bakın MC parlamento içi ve dışı tezgâhlarını ne güzel uyumluyor. Sokakta Türkeş'in itleri insan öldürüyor, parlamentoda MC haykırıyor: "Beynelmilel Komünizm."

İyi bir örnek değil belki ama yine de vermek gerek. Çünkü kimileri burnunun ucunu bile göremiyor. Kimileri de bal gibi görüyor da, "şimdilik nasıl olsa en çok saylav bende var deyip" yan çiziyor.

Gelecekte bunlar yine anlatılacak. Ama bu kez konumlar değişik olacak. Doğal olarak, anlatmanın amacı da başka olacak. Fakat "o gün'e" dek anlatmaya, çağırmaya devam! Bu zorunlu. Çünkü "o gün'e" ulaşmak, bir gün yapılanlara bağlı.

Mehmet Savaş
Londra

İTİB 6. Olağan Genel Kurul kararları

TKP'YE ÖZGÜRLÜK!

Türkiye işçi sınıfının biricik Leninci partisi Türkiye Komünist Partisi, hapis, kan, işkence dolu 57 savaş yılını geçtiğimiz günlerde geride bıraktı. 24 Mayıs 1973 tarihli Politik Büro toplantısında alınan kararlarla TKP büyük bir atılıma girdi. Gelişti. Yığınların arasında kök saldı. Yığınlar TKP'nin belgileri ardından yürüyor. 1 Mayıs gösterileri, DGM'ye karşı Genel Grev, şimdi de Ulusal Demokratik Cephe çağrısını benimseyen işçiler, emekçiler, köylüler, gençler TKP'nin etrafını sarıyor.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi habire TKP'ye saldırıyor, saldırtıyor. Faşist komandoları saldırtamadığı yere Maocu bozkurtları, karşı-devrimcileri saldırtıyor.

Bütün bu baskılar, kanlı saldırılar işçileri, köylüleri, gençleri TKP'den ayıramıyor, ayıramayacaktır. İşçi sınıfının partisine özgürlük, Türkiye Komünist Partisi'ne özgürlük belgileri grevlerden, sokaklardan savaş alanlarından yükseliyor. Yurtseverler, aydınlar, her namuslu vatandaş demokrasinin mihenk taşı TKP'ye özgürlük belgisini benimsiyor.

(.....)

TKP sosyalizm yolunda savaşa savaşa bileğinin hakkıyla özgür olacaktır. TKP işbirlikçi holdingci burjuvaziye vura vura, faşizmi ezerek, grevlerden, gösterilerden, barikatlardan yükselen savaşımla özgür olacaktır.

Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük!

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!

BÜYÜK OKTOBR'UN 60. YILDÖNÜMÜ KUTLAMALARI ÜZERİNE KARAR TASARISI

Bundan 60 yıl önce Aurora zırhlısının top sesleri Rusya'da Sosyalist Devrimi müjdeliyordu. Smolni'den, Bolşevik Partisi'nin, Askeri Devrimci Komite'nin direktifiyle işçi, köylü ve asker partizan birlikleri burjuvazinin iktidarını yıkmak, tüm iktidarı işçi, köylü ve asker sovyetlerine geçirmek, proleter diktatörlüğünü ilân etmek için Çarın kışlık sarayına doğru yürüyorlardı. Rusya işçileri, emekçileri Lenin'in ve Bolşevik Partisi'nin önderliğinde dünyada ilk kez sosyalist devrimi gerçekleştirdiler. (.....)

60. yılı kutlamak sıradan bir olay değildir. Bu kutlama oportünizme karşı bir savaş, bu kutlama Leninizm ilkelerinin bugün de geçerliliğini dünyaya bir kez daha duyurmaktır.

Bu can alıcı gerçeğin tüm sıcaklığıyla bilincinde olan İTİB 6. Olağan Genel Kurulu; 60. yılı kutlama hazırlıklarına aktif olarak katılmayı; bununla ilgili eylem düzenlemeyi karar altına alır.

Yaşasın Leninizm!

Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi!

Yaşasın SBKP!

MADEN–İŞ ÜZERİNE KARAR TASARISI

İşçi sınıfımızın gerçek devrimci ve savaşkan sendikası DİSK'e bağlı Maden–İş üyesi 40 bin yiğit metalurji işçisi ülkemizde işçi sınıfımıza, emekçi halkımıza hayat hakkı tanımayan, işbirlikçi tekelci burjuvaziye, onun saldırgan örgütü MESS'e karşı yürüttüğü şanlı grevinin 5. ayına giriyor. Yiğit grevciler 4 aydır grev boylarında, fabrikalarda savaş nöbeti tutuyor.

İşçi sınıfımız burjuvazinin kanlı ikdidarını çökertmekte, emperyalizmin, holdingçilerin hegemonyasını kırmakta kararlıdır. işçi sınıfımızın, yiğit Maden İş'in şanlı tarihine "DGM'yi Ezdik, Sıra MESS'de!" belgisi altın harflerle işleniyor.

Maden–iş'e onun haklı savaşımında destek ve dayanışma halkası genişliyor. Ulusun ezici çoğunluğu grevcilerden yana saf tutuyor. Tüm işçi, emekçi kuruluşları, ilerici sendikalar, demokratik gençlik ve kitle örgütleri bu greve geniş destek sağlıyor. İşçi sınıfı ile köylülerin bağlaşıklığının temelleri işte böylesi bir savaşım içinde oluşuyor.

Bu Genel Kurul'da, İngiltere'deki Türkiyeli ilericilerin, devrimcilerin örgütü İTİB, bugüne değin tüm gücü ile destek olduğu Maden–İş'in MESS'e karşı şanlı grevini bundan böyle de her türlü olanaklar ile destekleyeceğini duyurur, karar altına alır.

UDC ÜZERİNE KARAR TASARISI

İşçi sınıfımız sömürüye karşı savaşıyor. Sömürüyü kökünden yıkabilmenin yolu, önce en azılı sömürücüleri, baş düşmanı yenmekten geçer. Baş düşman, kanlı erkini sürdürebilmek için halka faşizmi dayatan emperyalizm ve işbirlikçi, tekelci burjuvazidir. Temel devrimci güç olan işçi sınıfı, bu iki başlı düşmanı tek başına yenemez. Emperyalizmin ve yerli tekelci burjuvazinin dayattığı işsizliğe, pahalılığa, yokluğa, yoksulluğa, kanlı faşist tırmanışa karşı kini, nefreti ve savaş azmi her geçen gün artan geniş halk katmanlarıyla bağlaşıklıklar kurar. Bağlaşıklarla ilişkileri yürütebilmenin, daha geniş yığınları savaş alanlarına çekebilmenin ve eylemlerde birliği, merkeziliği sağlayabilmenin en iyi yolu ise UDC'dir. Bu nedenle TKP'nin Leninci Genel Sekreteri İ. Bilen'in dediği gibi "İşçi sınıfı UDC'ye dört elle sarılmakla, bunu oluşturmak için savaşmakla bugünden sosyalizmin yollarını açı. İşçi sınıfının birliği UDC'nin beyni, omurgasıdır. İşçi sınıfımızın devrimci savaşkan sendikası DİSK dev adımlarla ilerliyor, tüm işçileri toparlıyor, sendikal birlik güçleniyor. En önemlisi, işçi sınıfımızın biricik öncü partisi TKP içinde ve çevresinde politik birliği çelikleşiyor. Herşey işte bu politik birliğe bağlıdır. Herşey TKP'nin gücüne, çelikliğine, Leninci kızıl bayrağını yükseklerde dalgalandırmasına bağlıdır.

Türkiye'de kent orta katmanları ve köylülük büyük bir çoğunluktur. Bu yığın iyi örgütlenir, savaş alanlarına çekilirse başarı sağlanabilir. Bunun için UDC'nin temeli İşçi-köylü bağlaşıklığıdır.

İşçi düşmanlığına, DİSK düşmanlığına, TKP düşmanlığına, anti-komünizmin ve anti-Sovyetizmin her türüne, en başta Maoculuğa UDC'de yer yoktur.

UDC halkın, halkını, yurdunu sevenlerin birliğidir.

Yaşasın UDC. Yaşasın UDC'nin öncüsü Türkiye işçi sınıfı.

Yaşasın işçi sınıfının Leninci örgütü Türkiye Komünist Partisi.

KÜRT HALKI ÜZERİNE KARAR TASARISI

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği Olağan Genel Kurulu:

—Türkiye Kürdistanı'nda yönetici sınıflar tarafından Kürt halkı üzerine şoven baskılar, özümseme ve kırım politikası uygulandığını ve bunun MC hükümetleri döneminde yeni boyutlara ulaştığını;

—Buna karşılık Kürt halkının kendi yazgısını özgürce çizebilmek için verdiği demokrasi ve özgürlük savaşımının güçlendiğini ve haklı savaşımının Türkiye işçi sınıfı savaşıyla bütünleşerek büyüdüğünü;

—Devrimci savaşımın her cephede Kürt ve Türk devrimcilerinin omuzlarında yükseldiğini;

—Kürt halkının özgürlük mücadelesinde Kürt emekçisini Türkiye emekçilerinden ayırmanın ve şovenist politikanın holdingçilerin, burjuvaziyle bütünleşmiş olan Kürt beylerinin ve emperyalizmin Türkiye'de halkları bölme politikasına yarayacağını;

—Bu oyunun Türkiye işçi sınıfı savaşımına zarar vereceğini ve işçi sınıfına vurulacak her darbenin Türkiye Kürdistan'ı halkı üzerine baskının artması demek olacağını;

—Kürt halkının özgürlük, demokrasi ve bağımsızlık savaşımının, emperyalizmi, onun yerli ortağı holdingçi burjuvaziyi ülkemizde yok etme ve sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni devrimci yoldan kurma savaşımından ayrılmadığını görerek;

—Kürt halkına özgürlük ve ulusal yazgısını özgürce belirleme hakkının tanınması yolundaki tüm çabaları bütün gücüyle desteklemeyi karar altına alır.

İŞÇİLERİN SORUNLARI ÜZERİNE KARAR TASARISI

(.....) Federasyonumuz İTİB'in 6. Genel Kurulu; İngiltere'deki işçilerimizin pasaport, Home—Office, Doktor, Mahkeme, Avukat, İş ve ev bulma gibi sorunlarına daha köklü çözümler getirebilmek amacıyla, alt örgütlerinde birer işçi bürosu kurulmasını, bu büroların merkezde kurulu bulunan İşçi bürosu'nca koordine edilmesini ve yönlendirilmesini karar altına alır.

İŞÇİ KOOPERATİFİ KARAR TASARISI

İngiltere'deki işçilerimize ucuz, temiz ve güvenilir bir biçimde gıda maddeleri sağlamak ve böylece onların dil bilmeme ve zaman yetersizliği nedeniyle alış verişte karşılaştıkları zoluklara da bir çözüm getirmek amacıyla bir İşçi Gıda Kooperatifi kurulmalıdır. Bu kooperatif aynı zamanda mali güçlüklerle karşılaşan üyelerine çeşitli krediler açarak işçilerimizin arasında dayanışmayı güçlendirmeyi de görev bilmelidir.

İTİB 6. Genel Kurulu, İşçi Kooperatifinin en kısa zamanda hayata geçirilmesi yolunda çalışmalar yapılmasını karar altına alır.

İŞÇİNİN SESİ'nin bu sayısı 14.000 adet basılmıştır

Genel Kurulumuzda konukların yaptıkları konuşmalardan

Britanya Komünist Partisi

Değerli Yoldaşlar,

Genel Kurulunuza, Britanya Komünist Partisi'nin üyesi bulunduğum Merkez Komitesi ve Sekreteri olduğum BKP Londra İl Örgütü adına selâmlarımı sunarım.

....

Ülkenizde benzeri görülmemiş bir sınıf savaşı sürüyor. Bu savaşımda İşçi sınıfının öncü örgütü Türkiye Komünist Partisi'nin legale çıkması bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolunda büyük bir adım olacaktır.

Kıbrıs konusunda aldığınız tutum ilkesel davranışın bir örneğidir. Emperyalizmin, NATO'nun, adanın gerici güçleriyle birlikte bu bölgeyi kontrol altına almak için giriştiği saldırısına karşı ilkelerinizi böylesine savunmanız yalnız Britanya'nın değil, bütün dünya ilerici güçlerinin en sıcak desteğini kazanmıştır.

....

Britanya işçi sınıfı hareketine gösterdiğiniz dayanışma ve destek örgütünüzün ne kadar ilerlediğinin somut kanıtıdır. Bizim de, sizin savaşımınızı desteklemek görevimizdir.

Portekiz Komünist Partisi

Değerli Dostlar, Yoldaşlar,

Portekiz Komünist Partisi'nin İngiltere temsilcisi olarak siz Türkiye işçi sınıfı savaşçılarına en militan selâmlarımızı sunarım.

....

"Bütün ülkelerin işçileri birleşin" belgisi günümüzde daha da geçerlidir. Bu belgi, emperyalizmin tüm çabalarına ve komplolarına karşı proletarya enternasyonalizminin yüce ilkelerinin de bir silâhıdır. Bu belgi, Marksizm-Leninizm ilkelerinin korunmasında, Büyük Ekim Devrimi'nin utkusunda ve Sovyetler Birliği'nde somutlaştı.

....

Amerikan emperyalizmi, Ortak Pazar tekelleri ve Portekiz tekelcileri, Portekiz halkının 25 Nisan kazanımlarına karşı Avrupa sosyal-demokrasisinin yardımıyla saldırıya geçmiştir. Biz Portekiz'i Batı Avrupa'da politik olarak en ileri ülke haline getiren toprak reformunun kazanımlarını, işçilerin endüstriyi kontrol etme hakkını geri almak isteyen bu saldırganlara karşı savaşıyoruz.

Portekiz'i yöneten Sosyalist Parti liderliği emperyalizmle bütünleşmiştir. Portekiz'de sosyal-demokrasinin çıkış yolu kapalıdır. Onlar, bu yolla, demokratik hakları kısıtlayarak, baskıları arttırarak faşizmin yollarını yeniden açıyorlar. Böylece halka ihanet ediyorlar. Portekiz'de tek ve gerçek çözüm sosyalizmdir. Portekiz halkı, Portekiz Komünist Partisi ve Intersendikalle birlikte bunun için savaşıyor. Emperyalizm, gericilik ve onun ürünü olan oportünizm yenilecektir.

Yaşasın Portekiz ve Türkiye halklarının savaşımı!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın İTİB!

Carlos Placido
PKP İngiltere Temsilcisi

Yunanistan Genç Komünistler Birliği (KNE)

Sevgili Yoldaşlar,

Yunanistan Genç Komünistler Birliği (KNE) adına 6. Kongrenize başarılar diler, tüm Yunanistan komünistlerinin militan, yoldaş selâmlarını sunarım.

....

Emperyalizm, Orta-Doğu, Lübnan, Kıbrıs ve Ege'de savaş kışkırtıcılığı yaparak bölgemiz halklarının ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımını zayıflatmaya çalışıyor. Halklarımız emperyalizmin bu planlarını, "ulusal çıkarlar" demagojisine sığınan Yunanistan ve Türkiye oligarşilerinin gerçek yüzünü görüyor. Birbirlerine dayanan bu düşmanlara karşı, yerli ve yabancı tekellere, NATO'ya karşı ortak savaş halklarımızı daha da yakınlaştırıyor.

....

Partimizin Şubat ayında yapılacak olan 10. Kongresi yaklaşıyor. Bu, 1945'den bu yana, legal koşullarda toplanan ilk kongredir. 10. Kongre, anti-emperyalist, anti-tekel cephe savaşımımızda önemli bir adım olacaktır.

....

Metal işçilerinin, DİSK'in savaşımı, kahraman TKP'nin görkemli gelişmesi bizler için sevinç kaynağı oluyor. Ülkenizde her geçen gün daha da yükselerek gelen kavga sesleri gücümüze güç katıyor. Türkiye Komünist Partisi'nin Ulusal Demokratik Cephe savaşı esinlendirici. TKP'nin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerini ödünsüz olarak savaşlarda yaşatması bu başarıların kaynağıdır.

Yaşasın Yunanistan ve Türkiye halklarının ortak savaşı!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Irak Komünist Partisi

Değerli Dostlar,

Irak Komünist Partisi İngiltere örgütünün, Irak komünistlerinin sıcak selâmlarını sunarım. Örgütünüz İTİB'in Türkiye devrimine omuz veren çalışmalarını övgüyle izliyoruz. Türkiye Komünist Partisi'nin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi bayrağı altında yürüttüğü kahraman savaşımından onur duyuyoruz.

....

Yaşasın Irak ve Türkiye halklarının dostluğu!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Afrika Ulusal Kongresi (Güney Afrika Cumhuriyeti)

Değerli Dostlar,

6. Kongrenize Afrika Ulusal Kongresi ve Güney Afrika halkının militan selâmlarını ve başarı dileklerini getiriyorum.

....

Afrika Ulusal Kongresi'nin savaşımı, Güney Afrika Cumhuriyeti faşist rejimine, onun halka uyguladığı terör kampanyasına yönelmiştir. Geçen Haziran'dan bu yana kadrolarımızın yüzlercesi bu savaşta yaşamlarını yitirdi, hapsedildi, işkenceden geçirildi.

....

Güney Afrika ve Türkiye halklarının savaşımı ortaktır. Emperyalizme ve faşizme karşı utkuları da ortak olacaktır.

....

6. Kongremizde ayrıca şu örgütlerin temsilcileri birer konuşma yaptılar:

- Şili Komünist Partisi
- Brezilya Demokratik Hareketi
- Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği
- İngiltere Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği

İŞÇİNİN SESİ — 15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ
Sahibi: İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği
Yazışma Adresi: 56, Mansfield Rd. Ilford, Essex, England
Masrafı 15p — Yıllık Abone £6(sterlin) (Almanya için 30 DM)
Baskı: Anvil Printers Limited (T.U.)